

РІК LX, Ч. 1

СІЧЕНЬ — 2003 — JANUARY

№ 1, VOL. LX

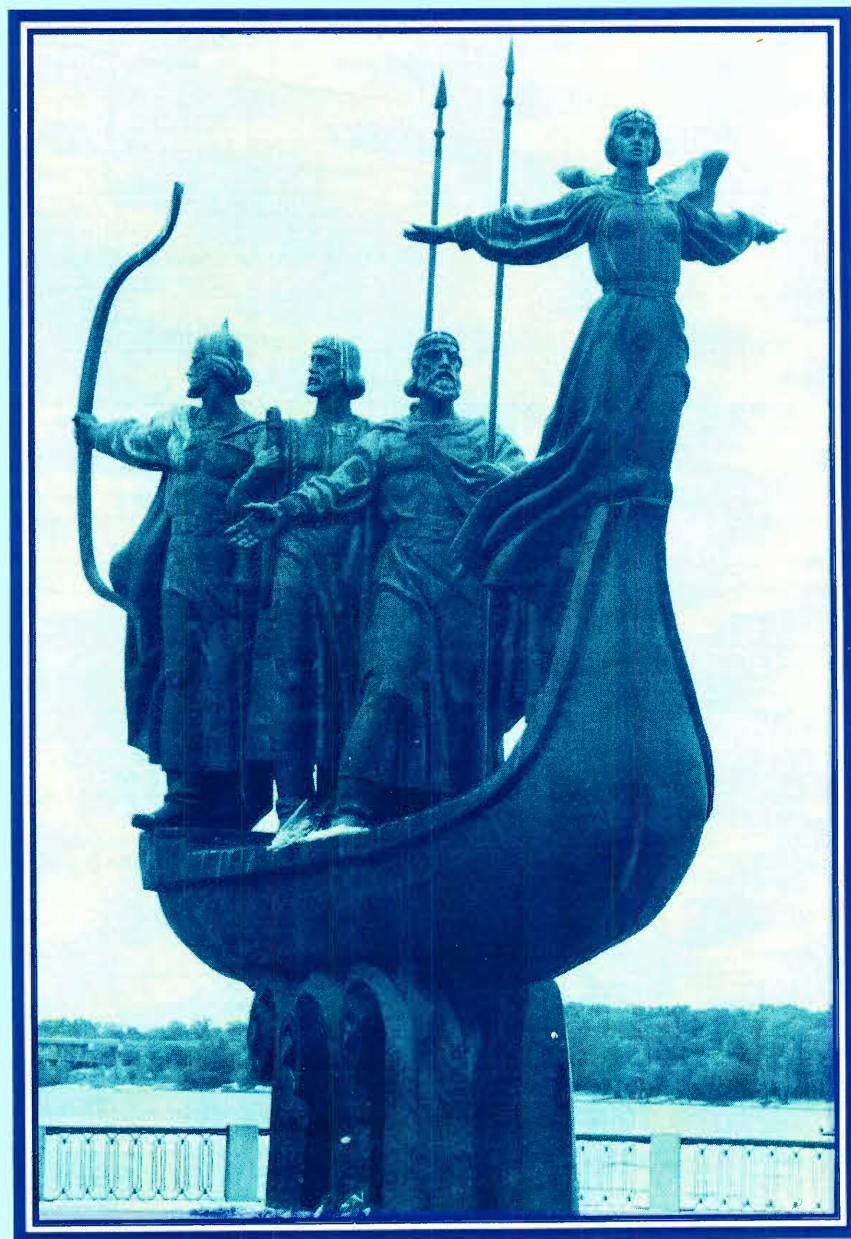
НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LX

СІЧЕНЬ

Ч. 1

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колеґія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Гарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА ..... \$ 25.00
Для інших передплатників ..... \$ 30.00
Поодинокое число ..... \$ 3.00
В країнах поза межами США ..... US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LX

JANUARY

№ 1

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members ..... \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy ..... \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Іван Франко. Знов рік минув...	1
Софія Майданська. Києву	1
Оксана Сапеляк. На порозі відродження	2
Галина Кирпа. Коли наше небо уже розпогодить?	4
Наші інтерв'ю. Марта Богачевська-Хом'як	5
Наталія Дужик . Здобудеш освіту – побачиш більше світу	9
Микола Скиба . Рецензія	11
Святослав Караванський . На смерть поета	12
Our Life	
From the Desk of the President	13
UNWLA Washington, D.C. Liaison Officer Attends U.S. Department of State Briefing	15
Encore	15
Irene Repczuk-D'Alessio . Caring for the Elderly at Home	16
Ihor Magun . Irritable Bowel Syndrome	18
We Welcome New UNWLA Members	19
Радо привітаємо нових членок СУА	20
Ірина Куровицька . Вісті Головної Управи СУА.....	21
Варка Бачинська . І до нас прийшов св. Миколай!	23
Діяльність округ і відділів СУА	26
Лист з України	29
Відійшли у вічність	30
Добродійство	31
Нашим дітям	34
Наші смаковинки	36

На обкладинці: **Україна. Київ.**
Кий, Щек, Хорив і їхня сестра Либідь.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки ориґінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріялів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

Вітаємо з Новим Роком!

Знов рік минув.
Знов крок один вперед
Ступило всім нам
дороге діло,
і хоть збільшився
людовладців гнет,
ми дальший крок
підем робити сміло.

І як гора не спинить
вихру лет,
не спинить тьма,
щоб світло не горіло.
Так гніт, насилля
ані самоволя
бойців за волю
не зжене із поля.

Знов рік минув!
При вході в рік новий
Погляньмо взад, на те,
що ми прибули,
згадаймо, браття,
кожний крок кривий,
всі помилки,
що важко промайнули.

І кожний вдар
нещастя громовий,
і сил з нещасть
пробутих ми здобули
на дальшу путь
собі живу науку,
то в них найдем
будущих вдач поруку.

Злічим і кожний
луч нового світла,
що прояснив наш розум
в рік отсей!
І кожда в нім хвилинка,
що огріта
сердечною любов'ю
до людей.

І кожде слово
братнього привіта,
і чесне діло,
й всякий взгляд очей –
се скарб живий!
Щаслив, хто в житні-путі
Багато сього скарбу
вспів здобути!

Іван ФРАНКО

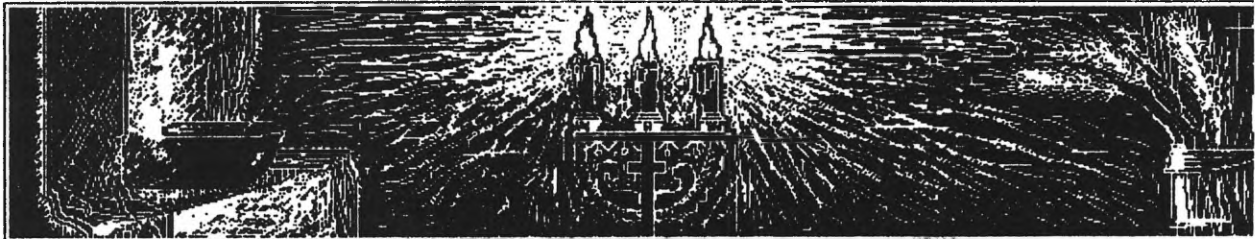

Рис. Ю. Мориквас.

КИЄВУ

**Княже Києве, знов ти підвівся з руїни,
Впали в безвість ординські двоглаві орли.
Тихо зійде з небес благодать України,
Щоб у славі святині твої ожили.**

**Мудрий Києве, злотоцоллий Соборе,
Чистим серцем Софії ти нас осіни.
Від зелених Карпат аж до Чорного моря
Привітали тебе твої вірні сини.**

**Вічний Києве, батьку, тобі присягаєм,
Доки сонце вмивається в хвилях Дніпра,
Ти стоятимеш тут і не знатиме краю
України твоєї щаслива пора.**

Софія МАЙДАНСЬКА

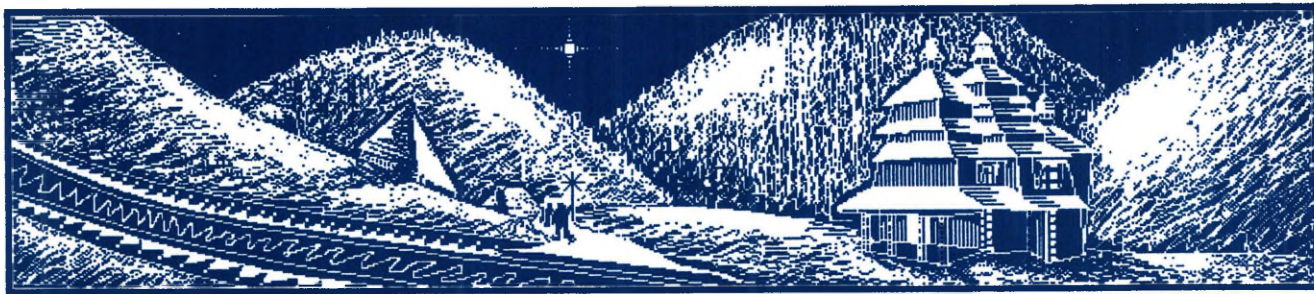

Рис. Ю. Мориквас.

Оксана САПЕЛЯК

НА ПОРОЗІ ВІДРОДЖЕННЯ

Побутування чи зникнення певних культурних явищ пов'язано із багатьма факторами: об'єктивними і суб'єктивними. До об'єктивних належать закономірні довготривалі процеси інновацій, що є також традиційними (постійне входження нових елементів культури поряд із зниканням давніх). Однак немалу роль, а в сучасному житті – визначальну, відіграють саме суб'єктивні фактори. Мається на увазі державна культурна політика. Конкретно: владні чинники, в руках яких знаходяться засоби формування середовища (прийняття відповідних законів, впровадження їх у життя, а особливо формування певних стереотипів через засоби масової інформації...) Не виникає сумнівів, що в процесі становлення особистості, самоусвідомлення, самоідентифікації, почуття приналежності до тої чи іншої культури найбільший вплив має якраз середовище, культивовані в суспільстві цінності, відтак пропаговані свята, обряди, звичаї, зразки поведінки.

Саме завдяки суб'єктивним причинам, про що йтиметься нижче, ми досі, після 10 років формальної незалежності, не можемо констатувати факту відродження української культури в цілому, в тому числі традиційних свят зимового циклу.

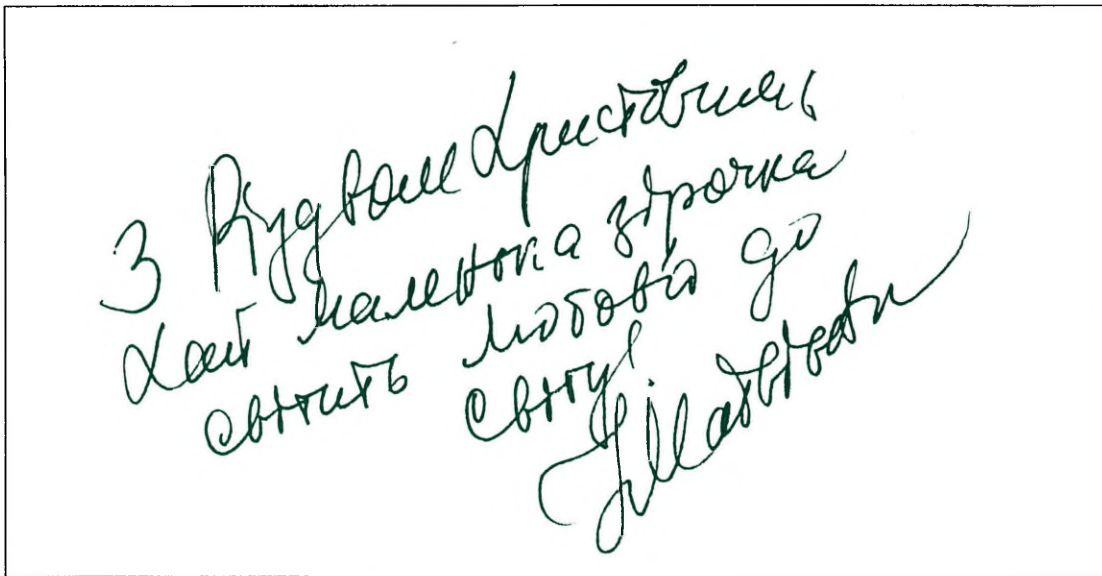
При цьому виразно простежуються кілька етапів у процесі формування культурного середовища в державі Україна.

I. 1989-1992 рр. – період спонтанного вибуху, некерованого зверху повернення релігійних та національних свят і обрядів. Дещо

призабулися романтичні подорожі молодіжних груп у народних строях із західного регіону містами і селами центральної, східної і південної України. Юнаки і дівчата з ентузіазмом повертали до життя українську народну пісню, українську традицію колядування, щедрування. Їх велелюдно зустрічали, захоплювалися зі сльозами радості на очах: "Ось воно... Наше ... Збереглося у Львові ... Яке маємо багатство". Водночас зникали насаджувані десятиліттями "октябрські празднікі", "8 марта", "первомай".

II. Із 1992 р. влада почала активно втручатися у формування середовища. Однак, на жаль, не українського... На телеекранах знову з'явилися КВН ("Клуби веселих і находчивих" – радянські забави, де обов'язково трапляється висміювання українців, елементів української культури), зрозуміло, виключно російською мовою, щонаймасовіші святкування "8 марта", "1 мая". До речі, 8 березня в Україні проголошено державним святом. Якщо в березні мало би бути державне свято, то, очевидно, 9-10 березня? Інформаційний простір України заповнила російська поп-музика із паралельним витісненням української естради, народної пісні, мови. У книжкових крамницях – 90% російських книжок. Телебачення, преса стають також в основному російськомовними.

III. Нинішній етап, починаючи із 1999 р. – відверте насадження російської мови, космополітичного світогляду. Активно і послідовно твориться неукраїнське – скоріш за все, антиукраїнське – середовище.

Вітання нашим членкам від Ніни Матвієнко.

З'являються псевдонаукові дослідження в галузі суспільних наук. Колишні викладачі марксизму-ленінізму, нині – завзяті дослідники сучасної культурології, "обґрунтовують" пропаговану ідею України як поліетнічної держави. Ідеться про те, що в такій державі не повинна домінувати культура одного етносу. Іншими словами: в Україні не має бути української культури. Засоби масової інформації, всюдишуща реклама орієнтують суспільство, з одного боку, на давні радянські (читай: російські) стереотипи, а з другого – на американські зразки. Скажімо, до зимових свят Різдва Христового і Нового року, Водохреща долучають образи "Дедушку Мороза", російських ведмедиків чи Санта Клауса. Окрім того вагомо впливає на затирання традиційної української зимової обрядовості ... календар. Звичайно, говорячи про відродження національної культури, в першу чергу маємо на увазі місто: наскільки популярним (модним) буде те чи інше явище саме серед міських мешканців. Отже, в усіх регіонах України (на Сході, Заході, Півночі, Півдні) найпопулярнішим і центральним святом зимового циклу є Новий рік. І не 14 січня, а таки 1 січня, як у всьому світі. Оскільки Новий рік в Україні випереджає Різдво Христове (нонсенс?), то відповідно святкується по-старому, тобто, по-радянськи, і саме тому позбавлений і релігійного, і національного навантаження. Зага-

лом це відбувається так: пізно ввечері накривають стіл, відкорковують "Шампанське" (рівно о 12 год. ночі). Із наповненими келихами в руках вітають один одного з Новим роком, бажають здоров'я, гараздів. Згодом п'ють не тільки вино, а й міцні напої, закушують. При цьому обов'язковий атрибут – телевізор. До екрана телевізора "прилипає" чи не кожна сім'я України. Раніше перед настанням Нового року з урочистим вітанням звертався до радянського народу генеральний секретар Центральною комітету комуністичної партії СРСР. Відтак демонструвався "огоньок" – радянська розважальна програма. Нині святкування відбувається за тим же сценарієм з єдиною різницею – що народ України вітає Президент, а далі – той же "огоньок" (чи так: "вогник"), де на 98% звучить російська мова... Лише в містах західного регіону в цей день коло ялинок можна почути коляду. Загалом же, як у столиці, так і в більшості міст України, звичні "Дедушки Морози" зі "Снегурочками" носять дітям подарунки, водять навколо ялинок хороводи, тощо.

Отже, Новий рік гучно відсвятковано. Через тиждень – Різдво Христове, яке в побуті сприймається як відголосся Нового року. Навіть всі наші вітальні листівки виглядають по-особливому (навпаки, порівняно із християнським світом), а саме: "З Новим Роком і Різдвом Христовим".

Однак попри відсутність в Україні національної ідеології, яка включала би, безумовно, відродження української культури, святкування Різдва Христового, зберігається. Насамперед мова йде про міста західного регіону. Тут кожна сім'я ретельно готується до різдвяних свят. У грудні кожний член родини кладе до скарбнички дрібні гроші для колядників. Серед молоді популярним є брати участь у вертепах: задалегідь вивчають слова, шийють костюми.

Зазвичай відбуваються великі прятання у квартирах: чищення, миття, прання, прасування, прибирання. Всі члени сім'ї задіяні у підготовці до свята. Особливо у приготуванні святкових страв. Звісно, намагаються зібрати їх згідно з традицією — 12. Обов'язковими є кутя, риба, вареники, борщ, голубці, грибна підлива, узвар, пампушки.

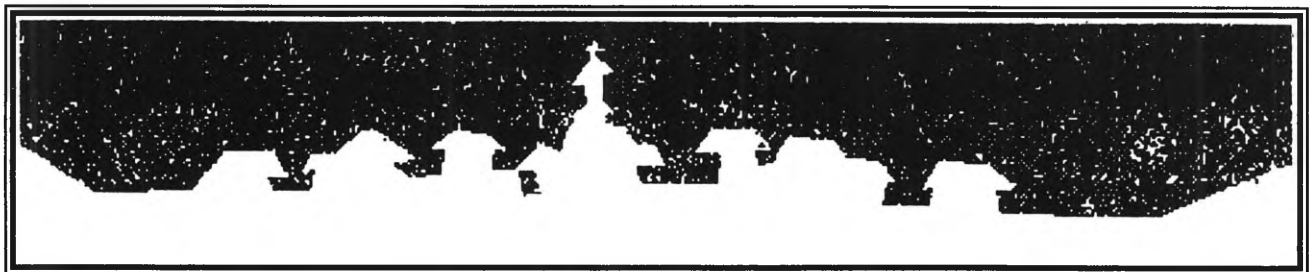
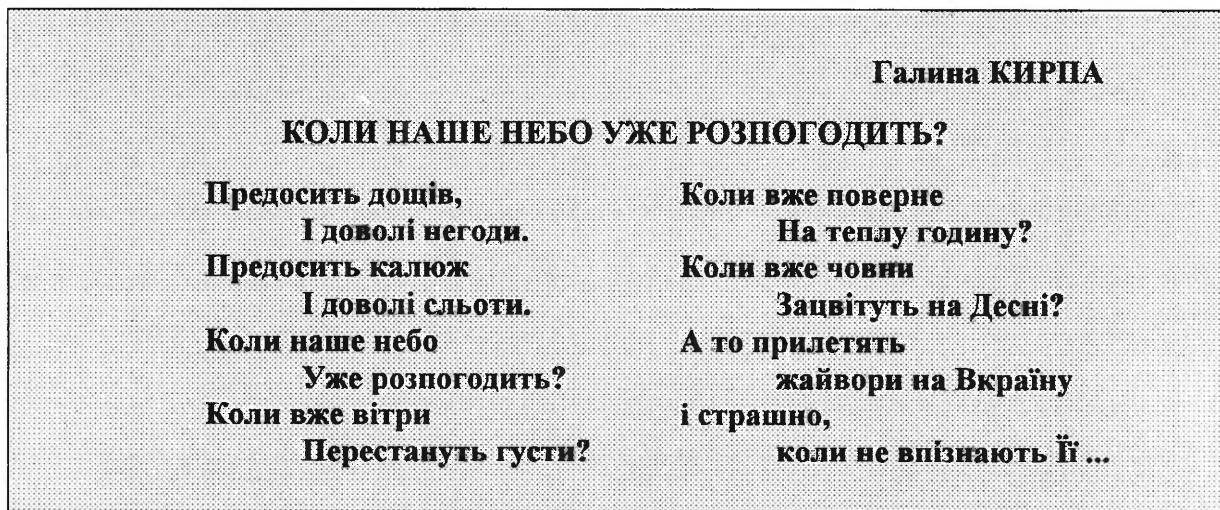
У селах, як і сотні років тому, до хати вносять сніп (дідух), стелять на стіл під

скатертину сіно. Приблизно вже років п'ять міський мешканець має змогу на базарах придбати декоративний дідух (від 20 до 50 см. висоти), воскову свічку у вигляді дідуха, а також жменьку (пакетик) запашного сіна під скатертину.

З першою зорею родина конечно збирається разом. Сідають за святковий стіл. Звучить спільна молитва подяки і прохання Божої опіки на наступний рік. У кожному домі лунають коляди. У зимові різдвяні дні і вечори лине селами і містами українська обрядова пісня-коляда, підіймається до зір "Бог предвічний народився", стверджуючи життєдайність традиційної української культури.

Отже, є всі підстави вважати, що за умов зміни державної культурної політики в Україні буде створено українське середовище, відтак відродиться й наша неповторна культура.

Оксана Сапельяк – старший науковий співпрацівник Інституту народознавства НАН України.

Рис. Ю. Мориквас.

Україна.

Пропонуємо увазі читачів інтерв'ю з Мартою Богачевською-Хом'як – членом Головної Управи СУА, членом редакційної Колегії журналу „Наше Життя”, яка очолює програму ім. Фулбрайта в Україні. Інтерв'ю провела Наталія Даниленко.

Наталія Даниленко Я хочу вас запитати, відколи ви почали працювати у Києві і як це сталося, що ви є головою програми Фулбрайта в Україні.

Марта Богачевська-Хом'як: Програма Фулбрайта є найстаршою програмою наукових обмінів Америки з цілим світом. В Україні представництво “Фулбрайта” було створене три роки тому. Після року існування стало зрозумілим, що потрібна людина, яка ближче знає, як працюють великі державні фундації і як працює американський уряд. Я була активно заангажована у Національному гуманітарному фонді в американському уряді і мала відповідний досвід. Відбувся конкурс і я стала директором Фулбрайтівської програми в Україні. Програму фінансує американський уряд, з часом, як Україна стане на ноги, це буде спільна українсько-американська програма.

Н. Д. Якими ділянками життя, науки і культури займається “Фулбрайт”?

М. Б.-Х. Програма спрямована на гуманітарні і суспільні науки включно з екологією, охороною середовища, адміністрування шкільництва та бізнесу.

Фулбрайтівців-українців, які побували в Америці є майже двісті. Вони створили організацію, видають свій журнал. Ми маємо також програму для аспірантів і програму для молодих викладачів. Щороку за цією програмою 30-35 українців їдуть до Америки вивчати нові методології у навчанні. “Фулбрайт” для України важливий тим, що ця програма поширюється не тільки на Східну Європу, але на цілий світ. Для мене особисто ця праця є кульмінаційною точкою мого життя. Я можу займатись тими аспектами наукової праці, якими я займалася. Я також маю нагоду спостерігати що нового діється в науці, в дослідницькій праці. Я керую програмою та бачу як підрастають нові сили: і українці і американці, адже програма діє в обидва боки. Щороку ми маємо 20-30 американських

науковців, які приїжджають в Україну читати курси. Спочатку було тяжко зацікавити американців, а тепер, вони їдуть сюди із задоволенням. Я надзвичайно багато працюю. Тепер ми маємо всіляку підтримку всіх університетів України, Міністерства освіти, які подають інформацію про нашу програму. І я можу похвалитись, що за останні 10 років не повернулись тільки дві особи. Решта повертаються і працюють в Україні, а кожен американець, який побував в Україні в рамках програми, є представником України. Торік ми мали першого чорношкірого американця, який дуже полюбив Україну, хоча з ним трапилися тут два неприємні випадки. Раз на нього вилили пиво якесь розбишаки, але його захистили всі люди, які там були. Другого разу ті самі хлопці хотіли зачепити його на зупинці, але зовсім стороння людина його оборонила. Повернувшись до Америки перед початком нового шкільного року, Букер Інгрем своїй родині розповів про Україну. Тож програма Фулбрайта є ще одною ланкою, яка пов'язує Україну з рештою світу. У Польщі, наприклад, майже всі дипломати першого та другого скликання після повалення Радянського Союзу були стипендіатами Фулбрайта. В Україні ще того немає, але потроху справа набирає обертів. Ось тепер одна з провідних членок Фулбрайтівської асоціації, яка, до речі, наступного місяця буде проводити свою V Конференцію, поїхала на з'їзд провідників фулбрайтівських організацій Європи до Варшави. Це буде перший раз, коли Українська Фулбрайтівська Асоціація буде брати участь.

Моя праця дає мені можливість об'їздити і побачити всю Україну. Торік я взяла американських студентів, аспірантів та людей з мого представництва і ми відвідали університети Полтави, Запоріжжя, Дніпропетровська, Харкова, Симферополя, Феодосії. Американські студенти дуже швидко знаходять спільну мову з українськими студентами. В Україні існує інша система "Graduate School", і українським студентам, які їдуть до Америки на магістерську чи докторську програму, треба пояснювати, як ці школи працюють, але молоді люди між собою завжди знаходять спільну мову. Якщо я

більше знаю Україну ніж Америку, мої фулбрайтівці-українці краще знають Америку. Вони їздять по цілій Америці, а я тим часом їжджу по Україні і пізнаю Україну. Я маю всіляку підтримку американського Державного Департаменту і американського посольства. Ми перенесли представництво у приміщення Академії наук, яке розташоване у центрі міста. Я дуже задоволена тому, що ми намагаємось провадити відкриті конкурси. Загальновідомо, що наші конкурси прозорі, що в них кожна людина має абсолютно рівні шанси дістати гранти. Наше представництво завжди відкрите для консультацій, і ми співпрацюємо з іншими американськими організаціями.

Н. Д. Яким є рівень знань американських студентів і українських студентів?

М. Б.-Х. Студентську програму ми впровадили ще рік тому. Американські студенти є аспірантами свого роду, у кожному разі Graduate Students. Більшість американських науковців, що сюди приїжджають, не знають ні української ні російської мови, тому мусять працювати з перекладачами. Я б сказала, що рівень освіти в Америці є вищий, ніж рівень освіти в Україні, і я це говорю з повною відповідальністю. Якщо взяти для прикладу кращий американський університет, особливо американську "Graduate School Education", то вони є неперевершені не тільки в Україні, а й у Європі. Сама система післядипломної освіти в Америці є надзвичайно вимоглива. Американці більш прямолінійно ставляться до науки і до наукової праці. В Україні є багато наукового списування на науковому рівні. Мої власні праці були списувані, спочатку я хотіла скажитися, а потому зрозуміла, що тут чинні свої правила, якщо б я мала сприйняти нові ідеї, то мені було б легше сприйняти ті ідеї від людей з мого середовища, чим з чужого середовища. В Україні немає традиції обговорення праці перед друком, немає традиції семінарського обговорення. З одного боку я все розумію, з другого боку воно повинно змінитися, якщо Україна хоче бути частиною світової спільноти. В Америці ми наголошуємо на тому, що ти вмєш зробити, а не на тому, які звання ти маєш. Україна, під цим оглядом, залишилася

ше у ХІХ ст., коли важили звання і нагороди.

Н. Д. Чи це є загально в Європі, не тільки в Україні?

М. Б.-Х. Це загально в Європі, хоча в Європі люди більш скептично ставляться до ректоратів.

Н. Д. І чи це є тільки пострадянський вплив, чи це є загальне?

М. Б.-Х. Радянський Союз ефективно поборов націоналізм, але в той самий час зростив так звані буржуазні вартості дрібно-міщанства які процвітають в Україні. До певної міри може навіть то і добре, бо тепер виростає нова буржуазія, нова кляса і, дай Бог, щоб та нова кляса з часом зрозуміла, що треба помагати вітчизняній українській науці. Тепер починається активне намагання українців боротися зі списуванням, і я вдоволена, що Фулбрайтівська Асоціація торік розпочала цю дискусію, яка перейшла на шпальти ширшої преси. А щодо рівня освіти, шарлатани є всюди. В американській системі їх легше викрити, як тут.

Н. Д. Я бачу багато фулбрайтівських видань. Розкажіть про них коротко.

М. Б.-Х. Напрямок, як я казала, в більшості гуманітарний. Це праці фулбрайтівців, які написані після повернення з Америки. Є дослідження з україністики, хоч це виглядає досить дивно, що українці їдуть до Америки вивчати українознавчу тематику. Але деякі матеріали, які є в Америці, не можна дістати в Україні. Їдуть соціологи, історики, філософи, психологи – це представники тих наук, які в Україні були під чоботом тоталітарної системи і які тепер мусять інтегрувати швидко в світову науку. Українські науковці не тільки до співпраці заохочують американських науковців, але й до міждисциплінарних досліджень. Скажімо, історик повинен також займатися психологією, чи антропологією, чи етнографією, щоб глибше пізнати предмет свого дослідження. До речі, світова наука йде саме таким шляхом.

Сенатор Фулбрайт походив з бідної родини, але мав можливість перед Другою світовою війною прожити рік в Англії. Після війни, Західна Європа була довжником Америки, коли він переконав Конгрес замість

брати гроші від Німеччини, Англії і Франції посилати за ті гроші науковців пізнавати різні країни. Ідея Фулбрайта була “мир і дружба народів”. Як знаєш народ ближче, то не будеш бачити в ньому ворога. Фулбрайтівець має бути не тільки науковцем, але й суспільним діячем, який віддасть частину свого життя, поділиться своїми знаннями для загального добра. А в Україні є традиція такої активної суспільної праці. Тепер тяжко тому, що науковці не дістають доброї платні, часто не мають за що жити, мусять працювати на трьох або чотирьох роботах, але все одно та традиція відновлюється, і я сподіваюсь, що Фулбрайтівський досвід допомагає.

Н. Д. Ще одне запитання. Як ви адаптувалися в Києві?

М. Б.-Х. У Києві надзвичайно легко жити, якщо у вас добра платня. А щодо адаптації, знаєте, я є свого роду маргінальна людина, яка як равлик возить свою хату з собою. Я не мала труднощів адаптуватися. Навіть моя 93-літня мама так заадаптувалась в Україні, що не хоче бути у Львові, бо Львів її виглядає загумінковим. Люди там нічого не роблять, тільки критикують, а в Києві вона чується краще. Київ так швидко міняється, і Україна так швидко змінилась. Моя донька тут жила у 1989-1990 рр. і як я тоді приїздила, то треба було пристосуватись. А тепер донька, яка жила в Україні довго, каже, що вже не цікаво, тепер все є. Проблема в тому, що в Україні, особливо в Києві, дуже “дороге” життя, на ті зарплати, що люди отримують. Села абсолютно занедбані. Люди там живуть ще в ХVIII-ХІХ ст. свого роду так, як би та кріпаччина яка існувала під назвою “колгосп” за советів свого роду далі існує. Люди перелякані! Трете, четверте, п’яте покоління людей, яким не приходить на думку можливість жити інакше. Не що вони не хочуть жити інакше, але вони справді не бачуть себе в інакшому оточенні, де їм дають третьорядне житло. Жінки краще адаптуються, хоч тепер в Україні я бачу такий розвиток, як в Америці 1950 років. Середня кляса, жінки хочуть мати дітей, сидіти собі дома, чоловік буде заробляти гроші. Проблемою є те, що чоловіки не мають де заробляти гроші. Так що, хоч як це

Зустріч в гостинному домі М. і Р. Хом'яків у Києві.

Ліворуч: Ліля Григорович, Алена Пашко, Ростислав Хом'як, Марта Богачевська-Хом'як, Ірина Куровицька, Ростислава Федак. Сидить Ростислава Богачевська.

сумно казати, Маркс мав рацію: все полягає в економіці. Україні потрібно відроджувати економіку, змінювати податкові закони. Тепер мені важко провадити працю представництва, стільки бюрократичних фінансових справ, зовсім непотрібних, мушу полагоджувати тут. Це треба змінити. Але назагал, якщо я маю коротко сказати, то Україна іде до кращого.

Н. Д. Як ви ставитесь до подій, які відбулися останнім часом?

М. Б.-Х. Я завжди боюсь масових демонстрацій, тому що народ дуже легко підпадає під провокації. Щодо тих найновіших подій в Україні, я думаю, що В. Ющенко проводить дуже мудру політику, зорганізувавши форум. Щодо демонстрацій, то один раз я бачила найбільше червоних прапорів. Щодо поведінки української поліції, то якби була Нью-Йоркська поліція, там би було значно більше кровопролиття. Ставити намети серед вулиць – це нічого не дасть. Єдине що то дає – як ми колись демонстрували проти Радянського Союзу – це давало нам емоційне задоволення і почуття, що ми щось зробили.

А Радянському Союзу то як вода на їхній млин була, бо вони могли казати: „Дивіться – підпалювачі Третьої світової війни”. Тут треба тиснути на владу, треба входити у владу, треба вміти ввійти у владні структури і

перетворити ті владні структури, щоби вони працювали для блага народу. Дивіться, як Путін попровадив своє PR і як тепер він великий демократ, хоч він є імперіяліст і кегебіст з крові і кісті. А яка є настанова українців до своєї влади? Факт, що деякі люди не повинні бути при владі через непрофесійність. Бракує професійности в Україні, бракує досвідчених людей, які б належно працювали. З іншого боку я дивлюсь на українську діаспору, еміграцію: що ми зробили, як працюють наші організації, куди йдуть наші гроші, що сталося з Народним Союзом, що сталося зі „Свободою”, що сталося з „Ukrainian Weekly”? „Свобода” тепер тижневик! Дайте можливість Україні розвинутися, і я думаю, що найважливішим для України є відкритість, краща преса, треба нової Гельсінської групи, яка пішла б на жертву і сказала так: „Там є нове життя”. Наприклад, кажуть, що деякі американські програми підкупні, скажіть мені, назвіть мені одну людину, двоє людей, щоб можна було відкрито з тим боротися.

Н. Д. Що може зробити діаспора, сьогодні, чим вона може допомогти Україні?

М. БХ. По-перше, я думаю, що діаспори вже майже немає, є діаспорні організації, які мають бути більш відкритими, прозорими.

Діаспора повинна сприяти економічному розвитку України, а та діаспора, що має гроші, нехай вкладає гроші в Україну або в торгівлю з Україною, ті, що не мають грошей, як щось знають, можуть приїхати сюди. Діаспорники не приїжджають, не беруть участі у таких американських програмах, як “Volunteers for Peace” – це “Peace corps”. А на загал – творить добре ім’я України.

Н. Д. Я дуже дякую, пані докторе. Чи Ви будете на З’їзді НРЖУ?

М. БХ. На жаль, я не можу взяти участі у з’їзді Національної Ради Жінок України, хоч я б дуже хотіла. Мені треба бути у відрядженні. Я вважаю, що сама організація є абсолютно конечна в Україні, це одне з найбільших досягнень жінок України – те, що вони zorganizували Національну Раду Жінок України, яка входить до складу Міжнародної Ради

Жінок Світу. Я за те, щоб жінки співпрацювали у жіночих організаціях. Я знаю, що є різного роду політичні погляди, але одне з найбільш позитивних явищ теперішньої самостійної України є саме те, що головні жіночі організації співпрацюють між собою і всі є згодні співпрацювати між собою, не змінюючи своїх політичних поглядів. Уважаю, що є абсолютно конечним, щоб Національна Рада Жінок України далі працювала в такій дружній атмосфері, як вона працювала досі і більш активно.

Н. Д. НРЖУ виявляє громадську зрілість жінок, і я думаю, що ми повинні побажати щоб всі інші організації мали такий підхід до співпраці.

М. БХ. В тридцять років жінки були першими організаторами всесвітніх конгресів. Отже, Національна Рада Жінок України продовжує традицію.

Наталія ДУЖИК

ЗДОБУДЕШ ОСВІТУ – ПОБАЧИШ БІЛЬШЕ СВІТУ

Синонімами називають слова, які позначають близькі поняття і тому можуть замінити одне одного. Навіщо вживають синоніми? На це запитання звичайно відповідають, що синоніми урізноманітнюють мову, допомагають точно описати навколишній світ та передати найскладніші звороти думки. На жаль, мовці, несумлінно добираючи слова, можуть завдати непоправної шкоди рідній мові. Трапляється, що перевагу віддають якомусь одному слову з групи синонімів, причому не найкращому. З часом другорядний відповідник не тільки вкорінюється у слововжитку, але й витісняє найбільш влучне, випробуване традицією слово. Зокрема, в сучасній пресі частіше можна побачити вирази *одержувати* (*отримувати*) освіту, *діставати* освіту, ніж *здобувати* освіту, наприклад: „Раніше ті, хто *одержував* освіту, іменувалися спеціалістами” (з журналу); „Майбутня письменниця *дістала* домашню освіту” (з журналу); і, нарешті, „...людина *здобула* освіту і має ось скоро залишити школу, піти з її колективу в широкий світ” (з журналу). Звернувшись до мовних порадників, побачимо, що рекомендованою є тільки сполука *здобувати* освіту. Однак найновіші словники, як-от двотомний „Словник синонімів української мови”, що вийшов у світ у 2000 р., вже не містить жодних застережень щодо вживання згаданих вище слів і подає *одержати освіту* та *здобути освіту* як нормативні. Таке тлумачення закономірно відбиває взаємозаміну близькозначних слів, яка спостерігається протягом останніх десятиріч в українській мові. Але чи це свідчить, що ці слова тотожні і можна нехтувати їхніми відтінками у значенні? Спробуймо відповісти на це запитання, розглянувши лексичні значення синонімів.

Одержувати і *отримувати* означають „брати те, що дають, надсилають, дарують; приймати як належне за певну діяльність; діставати для виконання”, наприклад: *одержувати* (*отримувати*) листівку, атестат зрілості, стипендію, газету, запрошення, гроші, оцінку, догану, грамоту, наказ, розпорядження. Ці синоніми вживають і тоді, коли йдеться про наслідок якихось дій чи процесів. Наприклад: „Тепер у промисловості аміак *одержують* синтезом з азоту і водню при t 300 – 500 am при наявності каталізаторів...” (з журналу). Як видно з прикладів синоніми переважно поєднуються з іменниками на позначення конкретних предметів. Не розрізняючись за значенням, *одержувати* і *отримувати* виявляють різну частотність у сучасних текстах. Згідно зі спостереженнями відомого

мовознавця О. Пономарева, “слово *отримувати*, хоч і досить давно існує в нашій мові, значного поширення набуло протягом останнього десятиріччя, воно активніше вживається в мові молодшого покоління. Незважаючи на те, що тепер більшість людей (серед них і я) віддає перевагу лексемі *одержувати*, можна з певністю сказати, що згодом переможе слово *отримувати*”.

Але не захоплюймося прогнозами. Звернімося до інших синонімів.

Основне значення дієслова *дістати* – „стати власником чогось, мати можливість розпоряджатися кимось, чимось” – вказує на певні труднощі, зусилля людини, наприклад: „Треба негайно когось відрядити до міста. Хай за всяку ціну *дістане* нафти” (О. Донченко). У значенні „одержати” слово *дістати* поєднується як з конкретними, так і з абстрактними назвами, як-от: *дістати* лист з України, переказ, нагороду, підготовку, відомості, задоволення. Розглядаючи особливості використання синонімів *одержувати*, *діставати*, *здобувати*, Євгенія Чак, авторка мовного порадища „Як ми говоримо”, закликає читачів бути уважними у виборі слова. Вона пише: “Розгляньмо таке речення: „Мій товариш *дістав* запрошення на міський Шевченківський вечір”. Що саме означає тут слово *дістав*? Чи він з великими труднощами, але роздобув-таки квитка на цікавий вечір; чи його усно запросили взяти участь у вечорі; чи він одержав квиток-запрошення? Щоб уточнити нюанси, внести ясність, у першому випадку варто вжити дієслова *дістати* чи *роздобути* (запрошення); в другому – *запросити* [у реченні – „Мого товариша *запросили* на міський Шевченківський вечір” – Н. Д.]; в третьому (коли передали, надіслали або вручили запрошення) – *одержати*. Ще приклад: ”Вчора я *дістав* гроші і збираюся придбати телевізор”. Без додаткових пояснень і тут значення слова не зовсім зрозуміле: о д е р ж а в гроші за роботу чи в когось п о з и ч и в? У такому разі для першого варіанта краще вжити слово *одержав*, для другого – *дістав*”.

Як бачимо з прикладів, *діставати* не завжди забезпечує точність висловлення думки, тому краще вдаватися до слів, які безпосередньо описують поняття.

Здобувати найвиразніше передає відтінок одержання чогось з певною затратою сили, енергії, зусиль і переважно вживається з абстрактними іменниками: *здобувати* волю, славу, перемогу, визнання, звання майстра спорту тощо. Саме завдяки виразному відтінку наполегливості, цілеспрямованості, настирливого докладення зусиль варто надати перевагу сполуці *здобувати* освіту з-поміж кількох інших: „*Здобувши* середню, а згодом і високу освіту в місцевому університеті, Юрій Шевельов мало не десять років викладав у харківських навчальних закладах” (З журналу). Подумки замінімо *здобувати* котримось із згаданих синонімів. Відчуваєте, як затирається чіткість вислову і з’являється відтінок нейтральності, навіть непричетності до процесу навчання? Проте навчання у школі та університеті таки вимагає певних зусиль; не зовсім легко стати освіченою людиною. Принагідно звернім увагу на похідний від *здобувати* іменник *здобувач*, який часто заміняють словами-покручами *співшукач* або *пошукач*. Хто такий *здобувач*? *Здобувач* – це особа яка працює над науковою роботою, щоб здобути науковий ступінь. Цим словом також називають претендентів на здобуття високих державних нагород, премій тощо. Наприклад: „Прізвище майстра-графіка не було навіть у списку *здобувачів*”.

Повертаючися до об’єкту нашої уваги, відзначимо, що в українській мові є й інші засоби для передачі змісту „здобувати освіту”, наприклад: „Юрій Шевельов – випускник Харківського державного педагогічного університету”, „Віктор Ющенко закінчив Тернопілький державний фінансово-економічний інститут”, „Юрій Збанацький навчався в Чернівецькому педтехнікумі, а потім у Ніжинському педагогічному інституті” тощо.

Не хочу, щоб у читачів склалася думка, що закликаю до обмеженого вживання тих чи інших слів. Навпаки, ще раз наголошую, що усі слова потрібні, особливо коли використовуються у своїх прямих значеннях. Звернулася до синонімів *здобувати*, *діставати*, *одержувати* (*отримувати*), щоб застерегти від надмірного захоплення частовживаними, хоча менш виразними словами.

Отже, будьмо уважні у виборі слів. Переконаймося, що вибрали найвлучніший синонім з кількох можливих.

Література

Пономарів О. Культура слова: Мовностилістичні поради: Навч. Посібник. – К.: Либідь, 1999. – С. 63.

Словник синонімів української мови: В 2 т. – К., 2000.

Чак Є. Чи правильно ми говоримо? К.: Освіта. – С. 140-142.

**РЕЦЕНЗІЯ НА НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК
ПРОФЕСОРА КАТЕДРИ ЕТНОЛОГІЇ ТА КРАЄЗНАВСТВА
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Д.І.Н. БОРИСЕНКО В. „ТРАДИЦІЇ І ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ ЕТНОСУ.
НА МАТЕРІАЛАХ СВЯТКОВО-ОБРЯДОВОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНЦІВ”.
(К., 2000, 190 с.).**

Перспективи розвитку української етнологічної науки пов'язані не лише з академічними умовами, але й, чи не в першу чергу, з університетськими науковими центрами, вихованням в них молодих кадрів і формуванням національних шкіл етнології. Проте, на сьогодні в Україні відчувається значний брак навчальної літератури з етнології. З огляду на це, вагомою подією можна назвати вихід у світ навчально-методичного посібника професора катедри етнології та краєзнавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктора історичних наук Валентини Борисенко. „Традиції і життєдіяльність етносу. На матеріалах святково-обрядової культури українців” (К., 2000).

Традиційна обрядовість українців, особливо календарна, викликає жваве зацікавлення не лише фахівців, але й широкого загалу, чим і зумовлена поява за останнє десятиліття певної кількості друківаних праць на цю тему. Але переважна їх більшість носить або суто спеціалізований, або надто популярний характер, а то й взагалі спостерігається тенденція до новітньої міфотворчості. На тлі подібної літератури, яка очевидно, теж має свою соціальну і наукову актуальність, книга професора Валентини Борисенко вигідно вирізняється зваженим академічним підходом, значним обсягом і широтою залученого фактичного матеріалу та вдало знайденим його теоретичним узагальненням і систематизацією.

До переваг підручника також слід віднести логічну ясність викладу матеріалу, лаконічність структурних фраз. В двох розділах книги, присвячених відповідно, календарній і родинній обрядовості, величезний за обсягом, багатий варіаціями етнографічний фактаж, приведений до певних константтрадицій, в яких фіксовано, по суті, лише вузлові моменти складної тканини життєдіяльності етносу.

У передмові підручника порушено важливі проблеми збереження національної традиції і формування на основі нової сучасної української самобутності. Автор вірно зазначає, що „святково-обрядова культура українців становить синкретичну єдність, цілісну систему, в якій споконвіку взаємодіяли народне мистецтво, танці, народні вірування, а також магичні засоби, церемонії по відверненню зла і забезпечення побуту й щастя, народні звичаї, етикет, гостинність, сміхова й ігрова культура. З часом відбувалася зміна мотивації в обрядовості з магичної на ігрову й розважальну, але десакралізація не позбавляла його важливої комунікативної функції.

У підручнику наголошено, що сьогодні в Україні здійснюється через засоби масової інформації постійне нав'язування стереотипу, що все українське – шось меншовартісне й непотрібне. Модним є тільки чуже й чужомовне, хоч би якої низької вартості воно не було. У суспільній свідомості зденаціоналізованих українців домінує стара „радянська” система цінностей, настанов і стереотипів поведінки.

Не можна не погодитися з автором підручника професором Валентиною Борисенко про те, що після більшовицьких заходів по нищенню української етнокультури утворився певний вакуум, який швидко заповнюється низьковартісними зразками маскультури в примітивній пострадянській формі. Автор справедливо стверджує, що

ВАСИЛЬ СТУС

(8. I. 1938 – 4. IX. 1985)

Василь Стус був одним з тих, хто в неволі знайшов волю.

Ніна Строката.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

НА СМЕРТЬ ПОЕТА

Умирають в тюрмі поети ...
Умирають в тюрмі пророки ...
І ніхто, десь, на всій плянеті
Не зуміє сказати, доки?

Доки будуть на душогубства
Християни дивитись мовчки,
Нахвалятися братолюбством
І дружити з поріддям вовчим?

Доки будуть молити Бога,
Хоч не жде він від нас молитви? ...
Те, що жде Він – це перемога,
Перемога на полі битви.

Буде Бог не по наших боці,
Доки ми не йдемо всі разом,
Доки Гриць ворогує з Троцем,
А в чоло дістається блазень ...

Тільки де ж того слова взяти,
Що єднає вогонь і воду,
Що до брата зближає брата
І сварню оберта на згоду?

Хтось забрав нам слова високі
Й дав їх іншим на цій плянеті ...
Умирають в тюрмі пророки,
Умирають в тюрмі поети ...

пропаганда системи цінностей „імпортової” моделі північного сусіда призводить до внутрішнього конфлікту, руйнує процеси самовідтворення етнічної культури, не сприяє формуванню сучасної української нації. За своєю суттю, це духовний теракт великої руйнівної сили, бо нищиться культура як органічна цілість.

Важливо, що навчальний посібник, який написаний на основі архівних матеріалів XIX та XX століть, на власних польових етнографічних матеріалах автора, спостереженнях містить зразки справжніх автентичних текстів, позбавлених елементів новітньої міфотворчості.

Особливо значимо, що в посібнику знайшлося місце для висвітлення народної музики й танців в святковій культурі українців, подано характеристику музичних інструментів, вперше згадується про творчість видатного українського хореографа Василя Авраменка, який маловідомий українському читачеві і який уславив український танець на святкових виставах.

Звернемо увагу на забуття національного танцю в Україні, відсутність українські школи народного танцю та фахівців-дослідників в цій галузі національної культури. Тому автор не тільки розкриває багатство хореографічної культури українців, а й акцентує увагу на тому, що, втрачаючи свою мистецьку самобутність, сучасна культура маргіналів стає малоцікавим явищем у загальному процесі світової культури.

Концепція життєдіяльності як ключова в методичній побудові підручника, дозволяє окреслити контур етнічних процесів як системної цілісності і чітко визначити роль культури, зокрема, святково-обрядової, в цих процесах. Така методологічна схема дає основу для подальших концептуальних побудов і розгортання теми в глибину.

Авторка наголошує в передмові на важливість „функції трансформованих народних звичаїв, обрядів, свят навіть в умовах індустріального середовища”. І, справді, актуалізація досвіду поколінь, зосередженого в традиційній українській обрядовості може дати необхідну рівновагу і творчий імпульс сучасній „екзистенційній” людині у світі напружених ритмів, шалених швидкостей, невирішених екологічних проблем і поглиблення гуманітарної кризи. Таким чином, книга професора, доктора історичних наук Валентини Борисенко є вагомим внеском осмислення традиційної культури українців.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LX

JANUARY 2003

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

*Merry Christmas and a Happy New Year
to all who celebrate Christmas with Ukraine!*

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

As the New Year begins, I would like to take this opportunity to thank all those who sent wonderful Christmas and New Year greetings to the UNWLA. The cards and letters we received were heart warming and encouraging. I would like to share with you excerpts from a few of these messages. These excerpts echo the sentiments of many of those who wrote to thank our organization for its past work and to wish us success and fortitude as we continue working for the good of Ukrainians all over the world, and especially for our sisters and brothers in Ukraine.

We received, for example, an official letter from the Foreign Ministry of Ukraine. Signed by the Foreign Minister, his Excellency Anatoliy Zlenko, the Christmas greeting included an inspirational message. "We always remember, that in building the new nation, your organization has done its share. The devotion of women in politics and the social arena for the good of the Ukrainian nation is appreciated by our government."

Another greeting was received from the newly elected president of the World Federation of Ukrainian Women's Organization, Maria Shkambara, who wrote, "I wish you faith and spiritual strength in continuing your work for the good of Ukraine and its people."

There were many others, all expressing an appreciation for our organization's efforts to improve the life of Ukrainians in Ukraine and in the Diaspora and all encouraging members of our organization to continue fighting the good fight in 2003 and beyond. As president of this wonderful organization, I was proud to read such accolades. We are all remembered by our deeds, and to know that our deeds have been recognized and appreciated by others is gratifying.

Such recognition, however, is also humbling. It is a reminder that UNWLA programs begun in 2002 and in previous years cannot stop. Because the work we do is so important, we have a responsibility to make certain that it is done well. And in order for this to happen, our organization needs devoted and active members who are ready to commit themselves to our programs and projects, ensuring that they are successful.

To fulfill this great responsibility, the UNWLA must start the New Year with an all out membership drive. Membership is the foundation of every organization and it makes organizations powerful. Attracting new members is a goal each and every one of us should make a personal challenge. And we should all face this challenge confidently, because while the UNWLA expects much from its members, it also gives much.

UNWLA programs, whether they be cultural, educational, or charitable, are worthwhile programs; they provide a noble purpose and they are so varied that every woman can find something that is of interest to her. The

UNWLA also offers women a sense of community, belonging, and inclusion. Within the framework of our Branches and Regional Councils, women have the opportunity to form strong bonds with other women, learn from other women, teach other women, and share with other women.

This year, let us make these wonderful opportunities available to other women by encouraging them to join the UNWLA. Let us make a commitment to open our arms to them and embrace them and include them in our midst. For your convenience, we have included in this issue of *Our Life* membership applications in Ukrainian and in English. Make copies. Find prospective new members for your branch. Invite them to join us.

In the UNWLA by-laws, article IV MEMBERSHIP, paragraph 8 states, "Membership is open to any woman of Ukrainian descent or belonging to the Ukrainian community who resides in the United States of America." Many, many women fit this description. All of us can find at least one woman among this group who would welcome the opportunity to join us, work with us, grow with us, and celebrate with us. Finding her is not only an obligation but a privilege, because you will find that she also has much to contribute.

When you invite a woman to join the UNWLA, it is important to inform her about our work and the by-laws of our organization. It is also important to let her know that she will be working within the framework of established criteria and that by signing the membership application form, she agrees to accept the responsibility of being a productive member of an organization with lofty purposes. But it is equally important to let her know that ours is an organization that encourages innovation and welcomes new ideas. And it is also important to let each prospective member know that the UNWLA provides social interaction, fun, and personal support.

I recently received an article published in a newspaper in Rivne, Ukraine. In the article, I read that Soyuz Ukrainok in the area is inviting young girls from special schools, where they get religious upbringing and patriotic education, to join its ranks. We admire the wisdom of this initiative because it shows that our sisters in Ukraine are looking beyond tomorrow. The young women who join Soyuz Ukrainok at an early age will be the leaders of tomorrow and will educate future generations about Ukrainian culture and traditions.

Such education is sorely needed in Ukraine. From the stories told by people who visit the country and from articles in newspapers and magazines, we learn that little by little, Ukrainian language and culture are losing ground. It is frequently said that if people depend on the government, they will very soon lose what they have accomplished. Such opinions are published in women's magazines and the publications of other civil organizations. It is up to the non-governmental organizations to keep them alive and it is wonderful to know that Soyuz Ukrainok in Ukraine is clearly rising to the challenge.

A letter came to us from a children's magazine, expressing concern that the magazine may soon fold due to a decision made by the government to no longer give money to any Ukrainian publication. Sadly, this same government helps Russian publications in Ukraine. In this respect, the Ukrainian Constitution supports and protects the privileges of minorities while failing to support and protect the privileges and rights of Ukrainian nationals. As we all know, this is not a new problem.

Shortly after Ukraine proclaimed its independence, we met with Dina Udovenko, the wife of the Permanent Representative to the United Nations at the time. Mrs. Udovenko, who was a member of the International Hospitality Committee that works under the auspices of the National Council of Women USA, was returning to Ukraine. In my farewell speech to her I said that the UNWLA had finished its work for Ukraine and that we would now focus our concern on our problems in the USA. I mentioned the hope that we would be able to send our children and grandchildren to the country of their ancestors to learn its language, culture and traditions, just as western European nationals have done for many years. Hindsight has taught all of us that such optimism was mistaken.

News from Ukraine underscores just how mistaken we were. When Ukraine's Prime Minister V. Yaku-novych was elected to be Chair of Ukraine's Olympic Committee, his thank you speech was delivered in Russian. He said that he would speak in his native tongue, the Russian tongue, for he has done so for 52 years. If such a comment can be made by the Prime Minister of Ukraine, is this the future of Ukraine?

Clearly we must continue our efforts if we are to change such attitudes and right such wrongs. But we must also make a strong effort to inform people about the good things that are happening in Ukraine, for example, the wonderful work being done by members of Ukraine's Soyuz Ukrainok. While the media in the USA is only interested in sensation, we must spread the word about positive steps Ukraine is making. To do all this we must have new and willing members. It is my hope for 2003 that we can find these new members and that the UNWLA's efforts to help make Ukraine a truly Ukrainian nation, with Presidents and Ministers and government officials who honor their native language, will be successful.

I wish all of you a happy and healthy New Year. God Bless you!

UNWLA Washington, D.C. Liaison Officer Attends U.S. Department of State Briefing

At the request of UNWLA President Iryna Kurowyckyj, UNWLA's Washington, D.C. Liaison Officer Oksana Xenos attended a U.S. Department of State briefing on December 11, 2002. During the event, National Security Advisor Dr. Condoleezza Rice briefed an audience of approximately 30 invited guests, representatives from eight ethnic communities in the United States with ties to several Eurasian countries recently accepted or currently under consideration for entry into NATO. The Ukrainian contingent included our UNWLA liaison officer, UCCA President Mykhailo Sawkiw, UNA President Stefan Kaczaraj, Ihor Kotliarchuk, and Eugene Iwanciw.

In her introductory remarks, Dr. Rice made no reference to Ukraine's chances of acceptance into NATO. She was, however, clearly anticipating questions on the issue of Ukraine and was prepared to speak on the subject. In response to a question from Mr. Kotliarchuk, Dr. Rice minced few words in chastising Ukraine for allegedly faltering on political and economic reforms. She stated that Ukraine has a long way to go to prove that it is truly a democratic state worthy of integration with the West and membership in NATO. She unfavorably compared Ukraine to other ex-communist nations that have recently been invited to join NATO and that are also expected to be accepted into the European Union.

Dr. Rice further attacked what the Bush administration perceives as pervasive government influence over the media in Ukraine, including alleged attempts by Ukraine's President Kuchma to silence his critics, among them certain journalists. She noted that rather than merely voicing these concerns, the Bush administration is doing something constructive to improve the independence of Ukraine's media. It has, she asserted, initiated a collaboration between high level media leaders from the U.S. and Ukraine to facilitate an exchange of ideas on press freedom issues and a discussion of the means to accomplish the same.

In response to another attendee's question, Dr. Rice discussed the Bush administration's position on Russia's relations with the Chechens. She began by strongly criticizing the Chechen terrorists' attack on a Moscow theater, which she compared to the 9/11 terrorist attacks on the U.S. She then stated that Russia, nevertheless, will have to devise a *political* resolution of its problems in Chechnya, a comment that was somewhat surprising to the members of the Ukrainian contingent.

Encore!

Stephanie Wochok, President of Branch 53 (established 1937) in an animated discussion with Halyna Martyn, President of Branch 128 (established 2002).

In the November 2002 issue of *Our Life*, we published an article on a successful event hosted by the Philadelphia Regional Council – an open house weekend that included a special presentation of the recently published *Lysty tak dovho idut'*. Two wonderful results of the Soyuzanky Days weekend deserve honorable mention in this issue

As evidenced by the photograph that accompanies this article, the event fostered cross-generation communication between women who have been active leaders in our organization for many decades and women who are emerging as the leaders of tomorrow. This photograph captures the essence of one of our organization's most cherished goals – giving women the opportunity to share their vision and life experiences with others as they work to make the world a kinder and gentler place.

The second wonderful result of Soyuzanky Days is measured in financial terms. Guests showed their enthusiasm for the program by purchasing copies of *Lysty tak dovho idut'* for themselves or as gifts for others. The \$1,600 collected from the sale of the book, designated as a contribution to the UNWLA Publication Fund, has been forwarded to UNWLA headquarters in NYC. It is hoped that this contribution will serve as the impetus for new publishing endeavors in the near future.

Caring for the Elderly at Home

by Irene Repczuk-D'Alessio

Contrary to popular belief, more elderly live independently rather than in nursing homes. Most elderly want to remain in their own homes and remain in control of their lives for as long as possible. But despite the growth of the home care industry in the U.S., many elderly do not have access to home health services. Knowing exactly what you need and where to find it can help you arrange home care that is acceptable, appropriate, and affordable.

Finding a source for home health care can be a daunting and confusing task, especially if you are faced with a parent's sudden illness. Home health care services are provided by public or private hospitals, nonprofit or for-profit agencies, and public health departments. A good source of information on home care services is your local Area on Aging which can be very helpful in providing a number of different options for home care services in your elder's community. They are listed in the government section of your phone book. If your elder is recuperating in a hospital, you will need to plan for home care *before* he or she is discharged from the hospital. Seek assistance from the hospital social worker or discharge planner about your home health care options early on; hospitals tend to discharge patients quickly, allowing little or no time to develop an appropriate discharge plan.

Often, the best source for finding good, reliable care is through recommendations from family member or friends, who have had first-hand experience with an agency or worker and who can vouch for their competence, compassion and honesty. Churches or community agencies are also reliable sources.

There are many benefits to keep elderly people in their own homes. It allows the elderly to remain in familiar and comfortable surroundings. It can also be financially beneficial when compared with the cost of nursing home care or other types of living arrangements. Most importantly, remaining in the home helps people feel independent and live in dignity.

Different levels of care can be provided in the home. When intensive care is needed, a physician or nurse comes to the home to give intravenous feedings, administer blood tests, or take x-rays. When skilled nursing care is required, Medicare will most likely cover the cost of rehabilitative and services, such as physical, occupational, or speech therapy, diabetic monitoring, or wound care. For persons requiring lower levels of care, a home health aide will come to the house to assist with activities of daily living.

In-home rehabilitative services are available for some patients recovering from major illnesses. Physical therapists can help to improve limb mobility and function through exercise, massage, prostheses, or aids such as walkers and can show caregivers how to help with the exercises. Occupational therapists can improve elders' ability to perform tasks such as bathing, eating, and other everyday activities. Speech therapists and speech pathologists treat those who are unable to speak clearly due to injury, illness, or other chronic conditions. Respiratory therapists administer care and monitor patients related to breathing difficulty. They insure that respiratory equipment is functioning properly and also teach patients how to perform self-care.

Before you shop for services – or decide to provide the care yourself – it is important to determine exactly what kind of care your elder needs. To understand care needs, you must develop an accurate understanding of what elderly people are able to do themselves. This means evaluating how they handle activities of daily living: eating, bathing walking, shopping, taking medications, housekeeping, managing money. In assessing their abilities to perform these tasks, you are, in fact, assessing the extent of disability. For example, assess the following:

- Bathing: balance to get into tub, strength to get out of tub, strength to turn on/off faucet
- Eating: ability to hold utensils, carve food, swallow
- Shopping: ability to walk or be mobile with walker or other device; manage money, make decisions
- Cooking: memory, awareness of temperature, smell to sense burning or spoilage
- Housekeeping: physical strength, and stamina, agility, vision
- Use of Telephone: memory, hearing, and ability to speak.

This level of detail may seem tedious, but will help you accomplish two goals. First, you will avoid overbuying. Breaking down services into components will help you to identify what you don't need as well as what you do need. Second, this exercise will help you understand the frustration your elders are experiencing from loss of capabilities that define who they are. Most importantly, this process will help you to be aware of their strengths and abilities and will help you to encourage them to maintain those abilities. In "Communicating with your Elders" (November 2002, *Our Life*) we discussed the importance of maintaining the dignity of the elderly by focusing on what they *can* do, rather than what they cannot do. This will ultimately help you in managing the home care process, once the services are in place.

It should be noted that you do not have to de-

cide which kind of care is needed on your own. If you have decided on an agency for your home care services, the social worker or visiting nurse will be able to make an assessment of your elder's needs and will develop a Plan of Care. If you can afford it, a "geriatric case manager" will (for a fee) assess your elder's ability to perform activities of daily living, will monitor the care provided, and will act as a primary or supplemental family advocate. This is especially helpful if you live far away and are unable to monitor your relative. Once the level of care needed by your elder is assessed, you can proceed to selecting an agency or private home health care worker.

Prior to deciding on a home care agency, it is advisable to check out whether the agency is licensed and whether any complaints have been filed with the Better Business Bureau. When contacting an agency to request services, you will be assigned a social worker who will advise you of the services you need, such as equipment for the home. This person will also review medical insurance and eligibility issues with you and will locate additional services that may be needed to provide a level of comfort for the home care patient. A registered nurse will make an initial assessment home visit to develop a Plan of Care, will make home visits to monitor the patient's health, oversee the care plan and make adjustments as needed. The Plan of Care will specify exactly what type of service is to be given how often and by whom. When interviewing candidates for the job, make sure you interview several candidates in order to select the most qualified and compatible person for the job.

If you are hiring your own worker, it is important to check references carefully and to request proof of training or certification. More importantly, the home care worker must be compatible with your elder. You may even want to hire someone on a trial basis before agreeing to a long-term contract. If you hire a health care worker on your own, without using an agency, be careful. Prepare a contract that specifies days off, vacation, your policy on lateness and absences, and notification in case you or the worker decides to terminate employment. To protect yourself and your relative, have a secondary plan that includes people who can help you if the worker does not show up. As caregiver, it is your responsibility to, develop a Care Plan, which outlines all the service needs and special needs of your relative.

One of the most difficult aspects of caregiving is managing your elder's home care services. You are dealing not only with your elder's illness, but also the difficult task of overseeing the care provided to your loved one by a stranger. For the elderly, accepting help from an outsider signifies coming to terms with their

own frailty, which in turn represents a loss of independence. We looked at the many losses faced by the elderly in "How to tell if your Elder needs Care" (October 2002, *Our Life*). To the elderly, no longer being in control of their own lives represents an enormous loss and can lead to depression. Often, an older person will try to sabotage the home care plan by resisting help, thereby creating a conflict with the home care worker. As caregivers, we must anticipate potential problems of this kind and be prepared to intervene.

An antagonistic relationship could develop between your elder and the home care worker. When problems between patient and home care worker occur, the best solution is to help the home care worker gain an understanding of your elder's needs. Without criticizing, explain how you would like things done, remembering to praise what is working well. Communicate to your elder that having home care will allow her the freedom to remain in her own home, and will allow you as the caregiver, to spend more quality time with her.

It is also likely that your parent may feel abandoned by you, and misses the closeness you shared in the past, before the "stranger" arrived. Try to maintain a closeness, which involves touching, talking about "the good old days" or enjoying simple outings to the movies or a park. If possible, include the home care worker in some of these activities. This will allow you to develop a partnership between your elder and the home care worker. Make certain that the worker is fully aware of any dietary restrictions, medication requirements, and medical history. A list of emergency contacts should also be provided for the home care worker. Inform the home care worker, in writing, of your wishes in case of an emergency or illness involving your elder. If possible, pay surprise visits to the home to insure that the proper care is being provided.

Preparing for home safety is another important aspect of keeping the elderly at home, whether they are independent or have home care services. These safety tips can help to prevent accidents, or even limit the scope of services needed. A partial list of some home aid tips to ensure safety for the elderly follows:

- Home Care Equipment: cane, walker, wheelchair, commode
- Safety bar in the shower and bathtub; a bath seat in tub if the person is frail
- Phone by the bedside and in the kitchen; a cordless phone that is easily accessible
- Nightlights in hallways
- Smoke alarms in each room; fire extinguisher in kitchen
- No scatter rugs, loose electric cords, or overloaded extension cords.

Be aware that hiring a worker from an agency or private source does not guarantee the quality of services provided. It is important to monitor the quantity and quality of services rendered. Thus, it is important to maintain regular contact with care providers. If you live far, let them know they can call you collect. Keep caregivers updated on your relative's health condition and have them contact you if they notice any changes. Be on the lookout for signs of trouble. Check for signs that work isn't being done. Be alert for signs of abuse. If your elder seems frightened or withdrawn, there may be a serious problem. Be supportive of the care worker and be aware of cultural differences that could affect quality of service.

Volunteer and low-cost services can supplement or even reduce the hours of home care services. They can be secured by contacting a variety of community organizations: community centers, seniors' organizations, church groups, women's groups, or agencies on aging. Services frequently provided by these groups include friendly visitors who can read to the elderly of perform chores, home-delivered meals, escort services to doctors' appointments, telephone reassurance serv-

ices, and transportation to senior centers or shopping. Such services can help prevent feelings of isolation. A volunteer who maintains regular contact with your elder helps to bridge the gap between the older person and the outside world. This can be a vital force in preventing institutional care.

Maintaining an older person at home involves a great deal of planning, research, and monitoring. It requires an ongoing, active involvement in our parents' lives. The home care process is not static; it can change from day to day. A careful assessment of needs and risks, open communication, continuous monitoring, and making use of available community services are the keys to success. The rewards of helping an elderly parent or relative to live at home far outweigh the demands that are placed on the caregiver. Secure and well cared for in a comfortable and familiar setting, this person will enrich the lives of all family members and we can all benefit from their wisdom and life experiences.

The author's next article will be on Nursing Home Care: Choosing, Advocacy and Survival.

*****

Irritable Bowel Syndrome

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

One of the most common gastrointestinal diseases encountered in clinical practice is the irritable bowel syndrome (IBS). This condition occurs three times more often in women than in men. Many individuals who have the disease are not even aware that it is a problem. Because symptoms are intermittent and are not life-threatening they often assume that this is a "normal" bowel pattern.

IBS is actually defined as a functional disorder that has altered bowel patterns, is characterized by abdominal pain, and is present for at least three months. There are several subtypes described primarily by other predominant symptoms – constipation, diarrhea, or pain. The pattern may include a combination of all three or alternating between diarrhea and constipation. The condition is usually not associated with changes in appetite, weight, or temperature. There is generally no evidence of any bleeding noticed by the patient or evaluated by a physician.

Given the lack of a clear biological test, diagnosis of IBS relies on an evaluation of symptoms. The diagnostic criteria specify that for at least twelve weeks in a twelve-month period, the patient has suffered from abdominal discomfort or pain, which is relieved by defecation, or has experienced a change in stool frequency and a

change in the form or appearance of the stool. Clinical manifestations may also include upper abdominal symptoms such as feelings of improper digestion or nausea.

If the above criteria are fulfilled, limited laboratory tests are necessary. For patients younger than fifty, an office evaluation of the lower part of the colon (sigmoidoscopy) may be sufficient. For patients older than fifty, a colonoscopy is recommended. Individuals with a family history of colon cancer or whose symptoms change rapidly or worsen require additional evaluation.

Treatment is focused on controlling predominant symptoms. IBS is a disease, but it rarely leads to surgery or decreased life-expectancy. For individuals with mild symptoms, dietary changes may be necessary and may include avoidance of certain food types, among them caffeine, alcohol, and gas-producing foods (for example, foods from the cabbage family). Soluble fiber is recommended for constipation. Care must be used when eating raw fruits and vegetables because these may exacerbate symptoms by increasing gaseous distention.

Medications are available, but should be used only on a limited basis due to the chronic nature of the disease. A patient's symptoms are the primary determinant of which medication should be used. Communicating with your physician about this chronic problem is important. There is no reason to suffer the chronic discomfort associated with IBS when advice and help are readily available.

We Welcome New UNWLA Members 1925-2003

The application form you are reviewing is an invitation to join a wonderful organization with a proud tradition of service in our community. We invite you to learn about our programs and activities. We firmly believe that you will find many reasons to join us and at least one project or activity that will inspire you and motivate you to accomplish wonderful things. Whether you join one of the UNWLA Branches in your city or state or join our organization as a Member-at-Large, you will have the opportunity to meet women like yourself, women with similar interests and hopes. You will also have the opportunity to meet women who are very different from you, women who can share insights and talents that will present you with new ideas and new horizons to explore.

As a member, you will receive our official publication, *Our Life*, where you will find information about our organization as well as numerous interesting articles on contemporary subjects of interest. We also encourage you to become a member of the Ukrainian Museum in New York, which was founded by the UNWLA and is but one example of our many endeavors to promote and preserve our Ukrainian heritage.

Please fill out the application form and forward it to UNWLA Headquarters in NYC today!

I wish to become a member of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.
If accepted as a member, I pledge to abide by all UNWLA by-laws and subscribe to *Our Life* magazine.

Name _____

Address _____

Telephone _____

Occupation or professional status _____

I wish to become a member of Branch (provide Branch number and city) _____

Please direct me to a Branch located near me _____

I wish to become a Member-at-Large _____

I am enclosing a check in the amount of \$40 for membership dues _____

I do not wish to become a member at this time, but am enclosing a check in the amount of \$30
for a subscription to *Our Life*. _____

I am enclosing a check in the amount of \$40 to prepay a subscription to *Our Life* for a friend or family
member in Ukraine. The magazine should be sent to _____

I wish to become a member of the Ukrainian Museum in New York and am enclosing a check in the amount
of \$30 for this purpose _____

I am enclosing a donation in the amount of _____ to support UNWLA programs.

All donations are tax deductible. UNWLA, Inc. is a non-profit organization under IRS Code 501(c)(3).

Date _____ Signature _____

UNWLA, Inc. 203 Second Avenue, New York, NY 10003

**РАДО ПРИВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ!**

1925 – 2003

Ми віримо, що познайомившись ближче з довголітньою працею Союзу Українок Америки, знайдете хоч одну ділянку праці, яка припаде вам до серця та заохотить вступити до нашої організації. Радо вітатимемо Вас у Відділі СУА місцевости, де проживаєте, або в рядах вільних членок.

Кожна членка СУА отримує журнал “Наше Життя” – офіційний орган СУА, який інформує про працю організації та публікує матеріали на загальнопопулярні теми.

Станьте членом Українського Музею в Нью-Йорку!

Будь ласка, виповніть цю аплікацію та пришліть до канцелярії СУА.

Прошу прийняти мене в члени Союзу Українок Америки.

Зобов’язуюся дотримуватися Статуту СУА та передплачувати журнал “Наше Життя”.

Ім’я і прізвище ----- вік -----

Родинний стан (одружена) ----- (неодружена) ----- (вдова/самітня) -----

Ім’я чоловіка ----- імена дітей -----

Адреса -----

Число телефону ( ) -----

Професія, звання, моє особливе зацікавлення -----

Працюю (так) ----- (ні) ----- (пенсіонерка) -----

Належу до інших організацій (яких) -----

Прошу спрямувати мою аплікацію до Відділу в моїй околиці -----

Маю бажання стати вільним членом СУА -----

Висилаю оплату річної вкладки члена СУА (40 дол.): чек -----

Маю бажання тільки передплачувати журнал “Наше Життя” (30 дол.): чек -----

Маю бажання передплачувати журнал “Наше Життя” в Україні (40 дол.): чек -----

(адреса в Україні) -----

Маю бажання стати членом Українського Музею в Нью-Йорку (30 дол.) чек -----

Приєдную пожертву на цілі СУА: чек -----

Пожертву можна відтягнути від податку в США IRS Code 501 (c) (3)

Дата ----- Підпис -----

Адреса канцелярії СУА: UNWLA, 203 Second Avenue, New York, 10003

БЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ ВСІМ, ХТО СВЯТКУЄ З УКРАЇНОЮ!

Дорогі союзнянки та читачі нашого журналу!

Висловлюю сердечну подяку за гарні різдвяні привітання та теплі побажання.

Подаю декілька уривків з різдвяних привітань.

Від Міністерства Закордонних Справ України Міністра Анатолія Зленка: “Ми завжди пам’ятаємо, що у досягненнях нашої держави є частинка і Ваших заслуг. Відданість жінок справам громадського та політичного життя на благо України завжди цінується нашою державою”.

Від новообраної голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Марії Шкамбари: “Бажаю віри та духовної сили для продовження Вашої невтомної праці для добра України і українського народу”.

Надійшло ще багато інших привітань, усі нам бажали успіхів у нашій праці для українського народу.

Щоб здійснилися новорічні побажання, розпочинаємо 2003 рік з кампанією поповнення наших рядів. У цьому числі “Нашого Життя” знайдете двомовну членську форму, просимо зробити копії і почати шукати – це відповідальність кожної із нас. Приєднуйте до відділу чи у вільне членство. Для кожної жінки є місце в Союзі Українок Америки. Ця акція допоможе організації у різних справах та збільшить число передплатників нашого журналу.

Членство – це основна частина організації. Згідно зі Статутом СУА (стор. 8, розділ IV, параграф 8), “Членкою СУА може стати кожна жінка українського походження або приналежна до української спільноти, яка живе у Сполучених Штатах Америки”. Потрібно дотримуватися вимог статуту. Пам’ятаймо, бути членкою СУА це – привілей і обов’язок. Цей обов’язок бере на себе кожна жінка, підписуючи заяву вступу до організації. Просимо інформувати кандидатів про широкий діапазон зацікавлень. Бажаю багато успіхів у Ваших заходах.

З Рівна СУ пише, що організація об’єднує молодих дівчат, з школи шляхетних українок, де виховується молодь на засадах християнської моралі і в національно-патріотичному дусі. Це та молодь, яка допоможе втримати українство на батьківщині. Благородне діло! З преси довідуємося, що українська мова, традиція та культурна спадщина українського народу загине, коли залежатиме від урядових структур. Про це читаємо на сторінках українських журналів неурядових організацій, особливо жіночих.

Українські дитячі журнали хвилюються, що перестануть існувати, бо уряд в своїй постанові не збирається фінансувати українські видання. Вони радше допомагають російськомовній пресі, що виходить в Україні. Конституція України сприяє всім меншинам, а немає нічого про український народ.

З цього видно, дорогі союзнянки, що перед нами надалі залишається завдання плекати українську культуру, мову та чудові, неповторні традиції в країнах нашого поселення та ширити добре ім’я України. Цей обов’язок далі припаде на кожну з нас. Лише зорганізовано зможемо так інтенсивно працювати.

Меланія і Володимир.

**Вітаємо членку Екзекутиви скарбника Головної Управи СУА
Меланію Грибович, яка 2 листопада 2002 р.
повінчалася з Володимиром Темницьким
в Українській Православній Каплиці
св. Володимира на Союзівці.**

**Меланії і Володимирові
сердечно бажаємо веселих празників і щасливих буднів,
а кохання яке поєднало Вас,
дорогі молодята,
нехай світить невгасним вогнем
провідної зірки
упродовж усього життя!**

Пригадую, коли Україна проголосила свою незалежність, представник України до ООН достойний Геннадій Удовенко і його дружина Діна, яка брала участь у програмах Міжнародного комітету гостинності, який діє від перенесення ООН до Нью-Йорку в структурі Національної Ради Жінок США прощав на одній із програм пані Діну. В Українському Музею в Нью-Йорку відбувся захід з моєї ініціативи. У прощальнім слові я сказала присутнім дружинам постійних представників держав в ООН, які загощали на програми Міжнародного комітету, що українська діаспора в Америці закінчила свою працю для України. Україна стала незалежною, демократичною державою і ми зможемо тепер висилати своїх дітей, онуків вивчати мову та набирати знання про тисячолітню історію й культуру українського народу в Україні, як дотепер робили німці, французи та інші національні групи, коли бажали, щоб вони чи їхні діти познайомилися з культурою свого народу. Для нас в Америці лишається працювати над нашими потребами в США. На жаль, так не сталося.

Ми і далі мусимо провадити наші програми на всіх ділянках праці та допомагати Україні ще довгі роки. Бажаю всього добра у Ваших завданнях. Хай Всевишній завжди має нас у своїй опіці!

І ДО НАС ПРИЙШОВ СВ. МИКОЛАЙ!

Суспільна Опіка СУА в Україні.

Україна. Зустріч у Донецьку.

У домовлений час зустрічаємося на Центральному залізничному вокзалі Києва – голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька, голова Союзу Українок Лілія Григорович, заступниця голови СУ Алла Дебелюк і референтка Суспільної Опіки Головної Управи СУА Варка Бачинська. Головна станція Києва перебудована, простора, інформації про рух поїздів дуже акуратно виписані і постійно передаються гучномовцями. Ми зустрілися біля поїзду на пероні.

Залишаємо Київ о 10:28 вечора, щоб прибути до Дніпропетровська вранці у понеділок 18-го листопада 7:10. Купе у спальному вагоні – це і наш готель.

Приготовляємо подарунки дітям, яких зустрічатимемо на шахтах Павлограду і Донецька. Алла Д. пакує в торбиночки різноманітні цукерки, шоколядки і андрути, покриті шоколядовою масою. Ми з І. Куровицькою перевіряємо списки, вкладаємо в коверти новісінькі доляри і листи:

„Наші дорогі!

Жінки, які 77 років тому в Сполучених Штатах створили Союз Українок Америки, крім інших справ, намагаються через референтуру суспільної опіки допомогти дітям в Україні, які потерпають від нестатків.

Довідавшись про горе, яке спіткало Вас, на заклик допомогти дітям відгукнулось багато українських сердець в Америці.

З нагоди дня св. Миколая і різдвяних свят, що надходять незабаром, прийміть наш дарунок

та щирі побажання на майбутнє – здоров'я, радості і добра.

Голова СУА Ірина Куровицька.

Референтка Суспільної Опіки Головної Управи СУА Варка Бачинська.”

Як то часто буває в очікуванні чогось незвичайного, наша розмова – про наступний день: чи погода сприятиме, чи будуть на нас чекати, обговорюємо поволі добрі та менш приємні можливості. Година пізня. Пробуємо спати, через деякий час удається заснути, незважаючи на незвичний стукіт коліс, який набирає певного ритму.

Уранці починаємо готуватись до першої зустрічі. Снідаємо, „наводимо” красу і, причепурившись, збираємо і перевіряємо всі свої “посілості”. Поїзд швидко наближається до мети – міста Дніпропетровська.

Зустрічає нас голова СУ Дніпропетровської області Орина Сокульська та редактор журналу „Бористен”, коментатор телевізійної програми Фідель Сухоніс. Перед головним входом біля автомашини – молодий чоловік Женя математик за фахом, але теперішні обставини примушують його бути водієм цього “вена”.

Сьогодні відвідаємо шахту „Ювілейна” у Павлограді. Дорога асфальтова, рух невеликий у порівнянні з Нью-Йорком. Зустрічаємо час-від-часу великі вантажні авта (трейлери) і приватні автомобілі. Околиці – рівнина і чорнозем. Зранку досить густий туман, проте поволі він розходиться.

Наближаємось до приміщень шахтарського правління, по обидвох боках дороги стоять вантажівки у черзі навантаження вугіллям. Голова адміністрації Леонід Романюк вітає нашу делегацію, представляє співпрацівників та шістьох жінок-удів, які прибули в імені своїх дітей, інші п'ять не змогли прибути. Голова СУА І. Куровицька висловлює слова співчуття матерям і пояснює мету приїзду. В. Бачинська і А. Дебелюк передають дарунки для дітей. Для п'ятих не присутніх дітей просимо передати коверти працівниці адміністрації Ірину Костарову. В Павлограді СУА обдарував 12 дітей-сиріт.

На спілкування часу мало, треба якнайшвидше доїхати до Дніпропетровська – плянуємо оглянути там декілька пам'ятників, вступити на перекуску, а поїзд від'їжджає о 2:50 пополудні. На жаль, оглядини міста ми мусіли дуже обмежити. Встигаємо до поїзду, вагони якого „бачили свої кращі дні”, наші місця в купе на чотири особи, але нас тільки три, попереду семигодинна подорож степом. Поїзд зупиняється майже кожних тридцять хвилин, надворі темно і ми не бачимо околиць, якими мчить цей залізний вуж.

Донецьк, на пероні не бачимо жодної знайомої людини, але Алла запевняє нас, що голова Донецького СУ Людмила Огнева напевно тут є, і тільки через туман, який густіший тут, ніж у Лондоні, ми не бачимо її відразу. З'явилася Л. Огнева разом із водієм авта. Прямуємо до готелю „Олімп”. Готель сучасний ми надіємося, що буде нагода викупатися. Чекала нас несподіванка: готель не має вінди, не має ніякої обслуги. Між іншим, цей готель належить орендному підприємству шахти ім. О. Ф. Засядько, яку маємо відвідати.

У дорозі справи складаються по-різному, і деколи треба пристосуватися, отже ми погодилися скористатися з комфортів цієї домівки. Референтку примістили на каналі у світлиці, а голову СУА разом із заступницею голови СУ – у просторій спальні на широкому ліжку! Уранці всі погодилися, що варто було йти пішки п'ять поверхів, щоб викупатись і відпружитись від поїздових звуків. Із задоволенням і смаком поснідали в готелевому ресторані, зустріли Л. Огневу, щоби поїхати до шахти „Україна” і зустрітися з дітьми загиблих вуглекопів.

В адміністраційному приміщенні шахти нас чекали матері з дітьми. Як тяжко було дивитися на молодих жінок, яким доля при-

судила стільки горя у житті, а поруч них сиділо одинадцятьох сиріт. Вступне слово виголосила Л. Огнева коротко розказавши про початки Союзу Українок і про жіночий рух в Україні від 20-их рр. до Другої світової війни, коли заборонили Союз Українок. І. Куровицька розповіла про історію заснування СУА. Ми передали всім одинадцятьом дітям конвертки з листом СУА і грішми та обдарували їх цукерками.

На цю зустріч прибули дві літні жінки: одна просила фінансову допомогу, щоб придбати рідкісні тут ліки для дочки, друга жінка попросила допомоги для придбання харчів. Хіба можна було котресь із цих прохань не задовольнити?

Попрощавшись, ми повернулися в Донецьк на зустріч із дітьми і дружинами загиблих шахтарів шахти ім. О.Ф. Засядька. Зустріч відбулася у залі Дому молоді, що належить шахті. Прибуло сімнадцять дітей з матерями та іншими родичами. Знову зустріч розпочала голова СУ, а продовжила голова СУА. А. Дебелюк і В. Бачинська роздавали дарунки дітям. Зустріч закінчилася спільною груповою знімою. У Донецьку ми зустрілися з 28 дітьми, яким вручили подарунки і солодоші.

Після вечері у ресторані „Царське село” ми відвідали новозбудований храм УГК Церкви „Покрови Пресвятої Богородиці”, де парохом є о. Роман Вовк. Це молодий священик, гордий за своїх парафіян, за їхню любов до Церкви. Ми оглянули приміщення української школи, де є мозаїки мисткині Алли Горської. Л. Огнева називає місцеву патріотичну українську громаду „українською діаспорою Донецька”, бо вони – українці, які живуть на українській землі, але оточені російськомовним населенням, яке неласкавим оком споглядає на них. Ми проїхали головними вулицями міста повз приміщення для ресторану McDonald's, з яким пов'язана справа збереження мозаїки Алли Горської. Л. Огнева є рушієм цієї справи. Спостерігали вишукані крамниці в центрі міста – значить, і тут, в Донецьку, є багаті люди, бо елегантність і якість товарів у цих крамницях нічим не поступається крамницям Києва. Наближався час від'їзду до Києва. Задоволені нашими зустрічами, ми розпрощалися, обіцяючи в майбутньому утримувати тісніші зв'язки.

Середа 20-е листопада – ми знову в Києві. Через десять годин зустрічаємось з головою СУА на вокзалі для дальшої подорожі до Львова.

Вранці 21-го у Львові зустрів нас ввічливий і завжди усміхнений Тарас Чабан, привіз до готелю, поінформував про програму перебування у Львові.

Львівський Відділ Союзу Українок під проводом голови Зоряни Білик дуже старанно підготував нашу зустріч з постраждалими під час Скнулівської трагедії. Від міської адміністрації СУ отримав список дітей, які були на лєтовищі. Всім цим дітям СУ вислав запрошення на зустріч з членками СУА та Львівським відділом СУ в народному музичному театрі „Погулянка” (вул. Вахнянина 29) о 3:30 пополудні 21-го листопада. Для проведення зустрічі був створений Оргкомітет, який очолила Віра Боженко. В умовлений час прибуло 33 дитини, їхні батьки та інші запрошені гості. З допомогою львівських союзнок ми перевірили прізвища прибулих дітей за списками, які ми отримали, і виявилось, що ми маємо на вісім дітей більше, ніж нас повідомлено до США (разом 51 дитина). Не всі діти прибули в той день, тож дарунки для 18 дітей погодилася передати їм З. Білик. Програму зустрічі започаткував священник Патріяршого собору св. Юра коротким вступним словом. Відтак голова СУА І. Куровицька і референтка Суспільної Опіки В. Бачинська привітали присутніх. Від СУ були голова Львівського Відділу З. Білик, заступниці голови Ростислава Федак і Леся Байцар. Дуже гарними були виступи молоді та дітей під керівництвом Віри Соломін. Львів'яни повинні пишатися талановитими дітьми і юнацтвом цього колективу. Увечері львівські союзнянки запросили нас на перекуску у кав'ярню – ми розповідали про себе.

У п'ятницю після сніданку, ми з Тарасом Чабаном поїхали відвідати багатодітну сім'ю, для якої Суспільна Опіка СУА закупила дитячий одяг. Дуже важливими для нас були відвідини школи „Провесін” та зустріч з директором Юрієм Бадунем. Цей молодий чоловік уповні присвятив себе своїй професії школі “Провесін”. У кабінеті директора ми довідалися, що в них є дружина копаного м'яча і прообіцяли придбати їм спортивний одяг – це наш проект, до якого можуть і інші долучитися, будемо вдячні за допомогу. Ця школа знаходиться у бідній дільниці Львова, де багато дітей потребують нашої матеріальної і моральної підтримки. Директор Ю. Бадунь намагається

придбати знаряддя для майстерні і тим способом дати можливість молодим хлопцям навчитися ремесла, яке може згодитися в майбутньому. Ця школа є однією із трьох, в яких СУА провадить програму “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”.

Цього дня ми також відвідали спеціалізовану середню загальноосвітню школу ч. 11 на вул. Леонтовича 2, яка провадить поглиблене вивчення природничих та гуманітарних дисциплін. Мали зустріч з директоркою Мартою Дячишин. Учні, яких ми бачили у школі, були ввічливими і чемними. Ми відвідали їдальню і, як в попередній школі, посмакували свіжими „булочками”.

Відвідали також Світлицю СУ де зустріли кількох союзнок, побачили бюрове устаткування. Подякували за гостинність і допомогу у проведенні СУА суспільної праці в Україні, якій потрібно якнайбільше сумлінних і щирих людей у різних організаціях.

До Києва ми приїхали вранці 23 листопада. І. Куровицька поверталася до Нью-Йорку. Моє перебування в Києві до початку грудня дало мені змогу скористатися із запрошення Національної Ради Жінок України Ірини Голуб'євої і поїхати з ними до Білої Церкви в день, який називають „Провід регіонам” Ця цілоденна поїздка членок різних жіночих організацій мала на меті відвідати громадські добродієльні установи і заклади, в яких приміщені сироти, особи похилого віку, діти без батьківської опіки. Кожна організація везе подарунки. Під час цієї подорожі ми відвідали подружжя Бондарів, які виховують 15 дітей і тільки одне з них є їхнє власне. Цей Дитячий Будинок утримується на міські та добродієльні кошти. У музичній школі ми слухали концерт талановитих молодих співаків і музикантів. Це був надзвичайно цікавий день, який дав нагоду краще зрозуміти теперішнє життя в Україні.

Треба бачити і похвально оцінювати працю багатьох дбайливих рук і добрих сердець, які роблять добру справу для власного народу.

Нашим жертвним членкам і друзям в Америці найщиріша подяка за постійну підтримку добрих починань СУА – допомоги дітям, матерям та бабусям, а деколи – навіть дідусям, в Україні та в інших державах, де мешкають українці.

Варка Бачинська

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА У ПАРМІ

15-17 листопада 2002 р. 12-ий Відділ СУА ім Олени Пчілки в Пармі (голова – Дарія Федорів) влаштував традиційну мистецьку виставку. Завдяки копіткій підготовчій праці членок Відділу шанувальники мистецтва мали змогу побачити і придбати твори 13-ти мистців з діаспори і України.

Виставку відкрила Марія Воєцька вступним словом, в якому коротко розказала про мистців та основні напрямки їх творчості.

На виставці можна було оглянути дереворити Якова Гніздовського, графіку і пастелі Христини Головчак-Дебаррі (Нью-Джерзі), Андрія Винницького (Україна), акварелі Володимира Немири (Огайо), Володимира Ткаченка (Україна). Иконографію репрезентували художниці Дарія Гуляк-Кульчицька (Огайо) та Лідія Пясецька (Нью-Йорк), твори з кераміки – Слава Геруляк (Нью-Йорк), Наталія Кармелюк (Меріленд), Ака Перейма (Огайо) та Катерина Немира (Огайо). На виставці можна було також побачити не дуже поширені в Америці гобелени автор – Ірина Винницька (Львів).

Приємною була також зустріч з мистцями Дарією Кульчицькою, Володимиром Свириденком та подружжям Катериною і Володимиром Немирами, які були на відкритті

виставки.

Виставка проходила в приємній атмосфері. Членки Відділу пригостили гостей печивом домашнього виготовлення та запашною кавою.

Одночасно відбувався продаж сувенірів – вишиванок, різьблених речей і кераміки, яку мистці подарували Відділові.

Ми вдячні всім учасникам і відвідувачам виставки. Тільки за активної участі української громади Клівленду можна здійснювати такі проекти.

Особливо дякуємо Аці Переймі, яка вже другий рік усі гроші, що їх отримує від продажу своїх творів на виставці, дарує на акцію СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”. Ми вдячні Дарії Гуляк-Кульчицькій за подаровану ікону, Романові Вирсті – за оформлення картин і Кредитовій Кооперативі “Самопоміч”, яка заплатила за друк летючок для виставки.

Зі святом Різдва Христового і Новим Роком і вітаємо членок 12-го Відділу і наших жертводавців, бажаємо, щоб були і надалі бадьорими та щирими душею.

Марія Воєцька,
секретар 12-го Відділу СУА.

XX

Управа і членки 17-го Відділу СУА в Маямі, за рекомендацією редактора Ірени Чабан, вирішили передплатити журнал “Наше Життя” для Фонду Брайля у Львові. *(Членка нашого Відділу Неля Плечінь передплачує журнал своїй синовій у Львові.)*

Ми бажаємо започаткувати нове гасло:

Кожний Відділ СУА висилає один журнал в Україну!

Щиро вітаємо з Новим роком і святами Провід СУА на чолі з головою Іриною Куровицькою, з якими познайомилися на XXVI Конвенції СУА.

Вітаємо Редколегію і редакторів “Нашого Життя” – змістовного, цікавого, в якому віднаходимо чудову поезію і невідомі сторінки з історії українського жіноцтва.

Ірина Дзюбинська, голова 17-го Відділу.
Наталія Гаврилів, секретар 17-го Відділу.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР 30-го ВІДДІЛУ

Ірина Гошовська біля столу з різдвяними прикрасами.

У церковній залі церкви св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі 8 грудня 2002 р. відбувся успішний різдвяний базар. При каві і солодощах членки Відділу і гості мали мож-

ливість оглянути виставку праць мистців Слави Геруляк, Галини Слабодух, Сергія Лук'яненка, Віталія Литвина та інших.

Оля Рудик

*Перший ряд, ліворуч: О. Рудик, Л. Кметик, І. Гошовська, Н. Цвях.
Другий ряд, ліворуч: О. Сливка, В. Березовська, Л. Давіз, Л. Мицик, Р. Подпірка, Л. Кувер,
О. Породко, Н. Гованська, М. Савицька, Н. Літепло.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

56-ий ВІДДІЛ СУА ім. МІЛЕНИ РУДНИЦЬКОЇ, Норт-Порт, Фл.

Дванадцять загальні збори відбулися 3 грудня 2002 р. в залі української католицької парафії Собор Входу в Храм Пресвятої Богородиці.

Збори вела Віра Боднарук, секретарювала Лідія Білоус, були присутні 68 членок.

Управу Відділу після прийняття звітів вибрано у такому складі: голова Відділу – Христина Лазор, перша заступниця голови – Ляриса Шпон, друга заступниця – Лідія Білоус, протоколярна секретарка – Лідія Белендюк, кореспонденційна секретарка – Марія Наваринська, скарбники – Софія Филипович і Ольга Пастернак. Диригент хору – Любов Добровольська-Інграм.

Референтки: організаційна – Роксоляна Яримович, культурно-освітня – Іванна Головата, імпрезова – Марія Білинська, пресова – Марія Наваринська, зв'язків – Неоніля Лехман, стипендійна – Лідія Бойко, музейна – Катерина Кобрин, мистецькі – Слава Малюк і Рома Гарасим'як, суспільної опіки – Мирослава Бойсюк і Орися Зінич, архівна – Марія Чорній.

Контрольна комісія: Лідія Марусин – голова комісії, Тетяна Сілецька і Стефанія Шандра – членки.

Загальні збори вирішили скласти 1,000 дол. на Фонд допомоги дітям Чорнобиля і 1,000 дол. на акцію СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”.

Марія Наваринська, пресова референтка.

103-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, Гемпстед, Н.-Й.

Загальні збори відбулися 1 грудня 2002 р. в залі церкви св. Володимира в Гемпстеді. Головою зборів була Юлія Захарія, секретарювала Віра Погарецька і Надія Андрейко, були присутні 9 членок, відсутні 6.

Управу Відділу вибрано у такому складі: голова Відділу – Христина Подолук, заступниця голови – Параскевія Шпачинська, секретарки – Надія Андрейко і Анна Тиханська, скарбник – Марія Зарицька.

Референтки: організаційна – Ірена Трояновська, культурно-освітня – Марія Драбик, пресова – Надія Андрейко, суспільної опіки – Ярослава Щерба, Юлія Захарія і Ольга Атляс, господарські – Юлія Захарія, Ярослава Щерба і Віра Погарецька.

Контрольна комісія: Віра Погарецька і Ольга Атляс.

Нововибрана голова подякувала членкам за довір'я і попросила всіх до співпраці. Під цю пору дуже важливою справою є придбання нових членок.

Христина Подолук, голова 103-го Відділу.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

З НАГОДИ ІМЕНИН, УРОДИН ТА ІНШИХ ПОДІЙ, А ТАКОЖ РІДНИМ І ДРУЗЬЯМ В УКРАЇНУ
передплата “НАШОГО ЖИТТЯ”!

Замовлення, враз із передплатою, просимо присилати до адміністрації “Нашого Життя”, подаючи докладну адресу українською та англійською мовами і місяць, від якого почати висилання журналу.

Адреса адміністрації: 171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530, Fax: (732) 441-9377

Адміністратор-бухгалтер “Нашого Життя” — Орися Яцусь

Business Administrator “Our Life” — M. Orysia Jacus

Tel. & Fax (732) 441-9377

СОЮЗ УКРАЇНОК В УКРАЇНІ

Лист з України

Голові Союзу Українок Америки.

Шановна пані Ірино!

Під час нашої зустрічі на З'їзді СУ у Києві Ви запропонували написати про роботу нашої філії СУ, а матеріал обіцяли надрукувати у журналі "Наше Життя".

Отже, радо виконую свою обіцянку.

Наше місто Нововолинськ – невеличке, 59 тисяч мешканців. З перспективного у 70-80-ті роки воно стало "мертвим". Закрили 6 шахт із десяти, а також інші підприємства. Багато безробітних.

Свою діяльність Нововолинська філія Союзу Українок "Марія" започаткувала в березні 1993 р. Маємо 3 осередки, 30 членок. Голова філії – лікар за фахом Ольга Кириченко.

Наша філія започаткувала Свято писанки, Свято матері, взяли найактивнішу участь в організації міського історичного музею, який став духовним центром міста. Музей очолює членка СУ Надія Войтюк. Стараннями членок філії при Покровській церкві працює недільна школа для дітей.

Завдяки ініціативі союзянок при активній підтримці управління лікарні відкрито капличку, де систематично відбуваються богослужіння. Хворі мають можливість відвідувати Божий храм.

Щорічно союзянки вшановують пам'ять вояків УПА, у день свята Покрови.

На свято св. Миколая запрошуємо школярів, дітей-сиріт, дітей з багатодітних родин, дітей-інвалідів. Союзянки-педагоги пишуть сценарії, готують вікторини, призи і подарунки.

Щорічно влаштовуємо цікаві поїздки союзянок до прикордонників на заставу в селі Морозовичі та до підрозділу в селі Біличі. Готуємо воякам святкові страви, концерт, розповіді про історичне минуле.

"Круглі столи", які організовує філія СУ у своїй світлиці, об'єднують представників партій і громадських організацій та представників влади. Постійно у міській газеті "Наше місто" публікуються матеріали наших членок.

Невіддільною складовою нашої праці є допомога знедоленим.

Завдяки старанням союзянок при міській лікарні відкрито реабілітаційний центр "Надія", де працює наша союзянка Марія Карпінська.

На святах матері вшановуємо багатодітних матерів, жінок, які відбували покарання в радянських концтаборах, жінок-трудівниць. Ще багато можна було б написати про нашу працю. Дуже просимо Вас надсилати нам журнал "Наше Життя".

З Новим Роком прийміть від нас найкращі побажання!

*Люба Кравцова,
співголова Союзу Українок і співголова
Товариства "Просвіта" ім Т. Шевченка.*

ВІДИЙШЛИ У ВІЧІСТЬ

ІРЕНА МОЦЮК

Уранці 4 червня 2002 р. у лікарні Вальгалль відійшла від нас незаступима, невіджалувана, незабутня голова 119-го Відділу СУА в Йонкерсі, Н.-Й., Ірена Моцюк – людина виїмково шляхетна, великодушна, до краю чесна. Залишила у глибокому смутку не тільки родину, але й всю громаду Йонкерсу.

Народилася Ірена в селі Левахові коло Ярослава, там закінчила народну школу. Середню освіту здобула в гімназії та торговельній школі м. Ярослава, водночас працюючи з малятами у садочку. Зловісна “Акція Вісла” у 1947 р. насильницьки переселила всю родину на північний захід Польщі.

З молодих років Ірена належала до ОУН, де найважливішим її завданням до переселення було дбати про збереження борців УПА та можливість переправити їх на Захід. Переїхавши в район міста Слупська, вона почала працювати на великому нафтовому підприємстві керівником з торгівлі. Весь район був значним скупченням українських переселенців, і молода дівчина поринула у вир суспільної праці.

1950 р. Ірена одружилася з Ярославом Моцюком і приїхала до Америки, її батьки прибули у 1963 р. Через деякий час родина оселилася в Йонкерсі, а згодом – у сусідньому м. Бронксвілл.

Ірена присвятила своє життя родині – дбайливо доглядала батьків, старанно виховувала двох дочок – Дарію і Наталю. По суботах навчалася в місцевій школі українознавства, яку відмінно закінчила; брала участь у Пласті та всіх молодечих заходах. Водночас намагалась довершити власну освіту: вчилася на заочному відділенні вечірнього коледжу в Нью-Йорку, який закінчила 24 січня 1947 р. здобувши ступінь бакалавра.

Родинні обов’язки не дозволили їй використати професійні знання, проте вона активно допомагала чоловікові у його підприємстві, що увінчалось нагородою “Еммі” Національної телевізійної академії 1998 р. (“Emmy Award” of the National Academy of Television Arts and Sciences).

Дбайливість у вихованні дітей також була винагороджена. Дочки успішно закінчили навчання: Дарія здобула фах мастера з адміністрації бізнесу, Наталя – фах магістера фармації.

Ірена стала щасливою бабусею трьох внучат, яким уже в останні дні життя не забула приготувати мініатюрні великодні кошички з лозою, маленькими бабочками на вишиваних рушничках, що їх вона закінчила перед від’їздом до лікарні, з якої, на жаль, ніколи не повернулася.

Після приїзду до США Ірена вступила до одного з Відділів СУА в Нью-Йорку, та коли заснувався 119-ий Відділ у Йонкерсі, зразу ж стала його активною членкою, а з 1985 р. – головою. Цей важливий, але нелегкий обов’язок, дуже сумлінно виконувала до останніх днів. При її головуванні Відділ успішно працював. У листопаді 2001 р., у своє 20-ліття, Відділ отримав нагороду Головної Управи СУА, а його голова Ірена Моцюк була іменована Почесною головою Відділу.

Ірена була справжнім лідером, вона зуміла створити приємну атмосферу для праці і заохотити членство завзято виконувати

найважливіші завдання організації.

Ірена Моцюк разом зі своїм супругом Ярославом були великодушними жертводавцями на різні українські акції та організації, багато подорожували, здійснили прощу до Риму у 1000-ліття Хрищення України. Часто відвідували Україну та інші держави світу. Під час подорожі до Індії Ірена була глибоко вражена бідністю більшості населення цієї

країни. Краялося їй серце не тільки за свій нарід, але й за всіх знедолених.

Ірена Моцюк відійшла від нас безповоротно, але не безслідно. Залишила у пам'яті незатертими буквами записаний шлях свого трудолюбивого, зразкового життя.

**111-ий Відділ Союзу Українок Америки,
Йонкерс, Н.-Й.**

ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

З нагоди отримання Почесного членства СУА на святкуванні 75-ліття СУА за 50-ліття праці в організації, членка 47-го Відділу **Марія Крамарчук** склала **50 дол.** на Фонд репрезентації ім. Олени Лотоцької.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”

На Пресовий Фонд склали: **2,000 дол.** – Об'єднання Українців в Америці “Самопоміч” у Нью-Йорку; **100 дол.** – Кредитова Кооператива “Самопоміч” у Гартфордї; **50 дол.** – Анна Кульчицька, 22-ий Відділ; **20 дол.** – Марія Гаркач; **по 10 дол.** – Марія Ярмолук і Ольга Падик.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять нашої членки **бл. п. Стефанії Гнатченко** складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк.

У пам'ять членки 49-го Відділу СУА **бл. п. Анни Федорак** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Родині в Україні висловлюємо щирі співчуття.

Уляна Лоза, голова 49-го Відділу СУА.

Щиро дякуємо!

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИСТОПАД 2002 р.

1,520 дол. – 86-ий Відділ СУА; **500 дол.** – д-р Дарія Русин (33); **400 дол.** – 56-ий Відділ СУА; **330 дол.** – 36-ий Відділ СУА; **250 дол.** – Іванна Горчинська (22), д-р Міляс і Звенислава Лебедовичі (89); **225 дол.** – 33-ій Відділ СУА; **220 дол.** – Оксана Мостович (ВЧ), 95-ий Відділ СУА, 113-ий Відділ СУА, 1-ий Відділ СУА, 119-ий Відділ СУА; **200 дол.** – Богдан і Мімі Полянські (86), Надія Шкільник (33); **110 дол.** – д-р Лідія Балтарович, д-р Марія Дицьо (56), Лідія Козак (56), Оксана Стеранка (86), Богдан і Христина Турченюки (90), Таїсса Турянська (86), 103-ій Відділ СУА; **100 дол.** – Христина Бонакорса (28), Марія Грабська (33), Володимир і Ірена Кріси (33), Галина Поритко (56), Юрій і М. Оріся Яцусі (98); **74.88 дол.** – Мирон Кравчук (through United Way) (98); **50 дол.** – John & Doreen Rudan (86); **25 дол.** – Ростислав і Галина Мілянчи (4); **21 дол.** – Рената Бігун (107); **по 10 дол.** – Анна Слободян (22), Іванна Цибрівська (22).

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять **бл. п. Ольги Гоевич, Марії Скробач та Анни Кучми** складаю **30 дол.** на стипендійну акцію СУА (через 22-ий Відділ СУА).

Родинам висловлюю щирі співчуття.

Дарія Менцінська.

У пам'ять бл. п. **Анни Кучми** складаю 10 дол. на стипендійну акцію СУА (через 22-ий Відділ СУА).

Ірена Мицик.

У пам'ять бл. п. **Марії Скробач** складаю 10 дол. на стипендійну акцію СУА (через 22-ий Відділ СУА).

Стефанія Форович.

У пам'ять бл. п. **Віри Попович**, сестри моєї товаришки Зені Стецишин, складаю 30 дол. на стипендійну акцію СУА (через 22-ий Відділ СУА). Зені з родиною висловлюю щирі співчуття.

Ольга Лушнак.

У пам'ять моєї дружини бл. п. **Гельги Мізь** складаю 50 дол. на стипендійну акцію СУА.

Инж. Любомир Мізь.

З НАГОДИ

On the occasion of my retirement, please accept my donation of \$120 (through Branch 86) to the UNWLA Inc. Scholarship Program for a scholarship for an orphan in Ukraine.
Michael Krawczuk.

З нагоди 40-ліття подружжя Анни і Бернарда Кравчуків складаємо 250 дол. (через 86-ий Відділ СУА) до Тривалого Фонду ім. Наталії Чапленко.

Сестрі та швагрові бажаємо многих літ.

Таїсса і Матвій Мелешки, Апопка, Фл.

Щиро вітаємо тітку та вуйка Анну і Бернарда Кравчуків з нагоди 40-літнього ювілею супружжя та складаємо 200 дол. на тривалий фонд нашої бабуні бл. п. Наталії Чапленко (через 86-ий Відділ СУА).

Богдан і Мімі Полянські.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Жовтень 2002 р.

(закінчення)

З нагоди 40-ліття вінчання дорогих Анни і Романа Алиськевичів складаємо 500 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Сестра Ірина і Кирило Григоровичі з дітьми і внуками.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Ольги Яримович** склали: 200 дол. – д-р Андрій і Татяна Тершаківці; 100 дол. д-р Люба Стефанівська; по 50 дол. – Олена Качала, Романа Гарасим'як, Христина Певна.

У пам'ять бл.п. **Богдана Певного** складаємо 50 дол. **Орест і Лідія Глюти.**

У пам'ять бл.п. **Марії Душник** склали: 100 дол. – Jeffrey D. Wilde; по 50 дол. – Андрій і Рома Гадзевичі, Марія Турчин, Роман Ференцевич, д-р Осип і Лідія Оришкевичі, Неоніля Сохан, Karl Frantz; 30 дол. – Марія Алессі; 20 дол. – Сем і Ольга Літепли; 10 дол. – Анна Чопек.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ірени Гасцької Дорожинської**, товаришки з Львівського університету, складаю 50 дол.

Галина Утриско.

У пам'ять нашої дорогої і улюбленої сестри, бл.п. **Богдани Душинської** складаємо 500 дол.

Ірена Воловчук з чоловіком Володимиром, Ярослава Пискір з чоловіком Андрієм, Соня Масник з чоловіком Евстахієм.

У пам'ять бл.п. **Богдани Душинської** складаю 100 дол. **Галя Гураль.**

In memory of **Joseph Wojtowich** we are donating \$20. **Sam & Olga Liteplo.**

In memory of **Olga Chymnyk** we are donating \$10. **Sam & Olga Liteplo.**

In memory of **Andrew Malan** we are donating \$10. **Sam & Olga Liteplo.**

У світлу пам'ять бл.п. **Олени Харамбури** складаю 25 дол. Дочці Анні Єйні і синові Андрієві з родинами висловлюю сердечне співчуття.

Іванна Мартинець.

У світлу пам'ять бл.п. **Володимира Шпирки** складаю 25 дол. Дружині Євгенії з родиною висловлюю глибоке співчуття.

Іванна Мартинець.

У світлу пам'ять бл.п. Софії Шумської складаю **25 дол.** Моїй приятельці Любі Сілецькій та Ірені Мороз (донькам покійної) складаю щире співчуття.
Іванна Мартинець.

У пам'ять бл.п. Володимира Шиприкевича складаємо **100 дол.**
Д-р Андрій і Тетяна Тершаківці.

У пам'ять бл.п. Володимира Шиприкевича складаємо **100 дол.**
Роман Гавриляк і Марія Тершаковець.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл.п. Богдана Певного склали: **по 100 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейки, д-р Андрій і Тетяна Тершаківці, Ярослав і Марія Томоруги, Василь Сосяк; **по 50 дол.** – Андрій і Марта Бачинські, Дарія Байко, Марія Шуст, Богдан і Ліда Гайдучки, Роман Гавриляк і Марія Тершаковець, Лідія Фіцалович, Ярослав і Катря Червоняки.

Замість квітів на могилу св.п. Віри Мазяр складаємо **50 дол.** Родині висловлюємо найщиріші слова співчуття.

Ліда і Володимир Величковські.

У пам'ять бл.п. Катерини Кузьми складаю **50 дол.**
Наталія Кравчук.

У пам'ять бл.п. Стефанії Цегельської складаємо **50 дол.**

Петро і Дарія Басалики.

У пам'ять бл.п. Лідії Вовчук, вдови проф. Івана Вовчука, складаємо **100 дол.**

Михайло і Таїсія Корчинські.

У пам'ять бл.п. Володимира Шиприкевича складаємо **25 дол.**

Д-р Осип і Лідія Оришкевичі.

У пам'ять бл.п. Ольги Ястремської складаємо **50 дол.**

Д-р Осип і Лідія Оришкевичі.

Замість квітів на могилу бл.п. Ольги Маланчук, матері моєї товаришки Лесі Мацьків, складаю **30 дол.**
Христя Лазор.

In memory of **Lydia S. Wowczuk \$ 35** was donated to The Ukrainian Museum by
Joy Mining Machinery Co. of Homar City, PA.

In memory of **Lydia Wowczuk** we are donating **\$ 40.**

Duane and Denise Fahrion.

Листопад 2002 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. 67-го Відділу СУА **2,000 дол.** склав **67-ий Відділ СУА.**

На Меморіальний Фонд ім. **Артемія Кирилюка та Петра і Дарії Мегиків** надійшло **97.50 дол.** (через **67-ий Відділ СУА**).

ПОЖЕРТВИ

500 дол. – Василь Сосяк; **по 200 дол.** – д-р Стефан Стецура, Helen Schlaffer; **120 дол.** – Dr. Gerald Klaczany; **по 100 дол.** – Люба Лапичак, д-р Роман і Анна Аліськевичі, Сергій Добровольський, Людмила Бойко, д-р Христина Кузьмович; **по 80 дол.** – д-р Іван і Марія Фізери, Борис Кара; **по 50 дол.** – Аркадій Очеретько, д-р Лев і д-р Арета Добрянські, Яніна Пилипчак, Люба Мриглоцька; **по 30 дол.** – Василь і Марія Цапи, Володимир і Параскевія Шпачинські, д-р Іван і Наталія Головінські, Юрій і Дарія Костиви; **по 20 дол.** – Микола Конрад, д-р Теофіль Артемович, д-р Богдан і Дарія Кекіші, В. Гординська, Агнес Коваль, Дарія Мудра, Лідія Одежинська; **по 15 дол.** – Ольга Балабан, Галина Сминдак, д-р Марта Федорко, Марія Андруссяк; **по 10 дол.** – Лідія Дубіна, Марія Логаза; **по 5 дол.** – Тарас Козбур, д-р Нестор Когут.

З НАГОДИ

З нагоди 50-ліття подружнього життя складаємо **200 дол.** на потреби Музею.

Мирон і Олександра Стебельські.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

По 3,000 дол. – Віра Менцінська, Стефанія Савчук; **по 2,000 дол.** – д-р Арета Подгородецька, проф. Ярослав і Алла Лешки, д-р Ігор і Олександра Савчуки; **по 1,000 дол.** – д-р Адріян і д-р Ляріса Долинські, Лідія Фіцалович, Чарлз і Роксоляна Подпірки; **500 дол.** – 113-ий Відділ СУА; **410.58 дол.** – McSorley's Old Ale House Inc.; **по 250 дол.** – Андрей Гарасим'як, Зенон Масний; **200 дол.** – 35-ий Відділ СУА; **по 100 дол.** – 115-ий Відділ СУА, Vera Trojan Carthy (Wellington Management Co., LLP); **50 дол.** – Роман Гелетканич (Velcro USA, Inc.).

Закінчення в наступному числі.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

ТАЄМНИЦЯ КАРПАТСЬКОЇ ЯЛИЦІ

У верхів'ях дерев зашумів холодний вітер. Він зродився ген високо, на самих верхах гір і, немов розбурхані хвилі на безмежному океані, гнав у доли. Зривав гілля, гудів, свистів і кидався у провалля.

Між ялицями, що густо вкривали узбіччя гори, ішов тривожний шум: ш-ш-ш-ш. Вони неначе журилися своєю долею. Зима холодна й довга. А ось на середині малої полянки, що вкрилась маленькими ялинками, росла стара ялиця. Пень її обріс мохом і виглядав, як борода старого діда, а чатиння ніби посивіло.

У старої ялиці цей шум був наче шепіт старенької бабусі:

– Слушайте, мої діти!

– Слухаємо, – відповіли тихенько ялинки.

– Я вже стара і не знаю, чи переживу цю зиму, тому хочу переказати мою таємницю. Там між моїм корінням, де кінці галуззя дотикаються землі, є могила. На ній немає ні хреста, ні іншого знака, бо ті, що поховали свого друга, зарівняли землю, притоптали ногами й присипали чатинням. Тільки на моїй корі викарбували маленького хрестика, але його вже не видно. Живиця залила. От там, де видно таку кульку. Чи бачите?

– Бачимо, – понісся шепіт довкола.

– Тут недалеко був великий бій ... перед боєм, на цій поляні, де ви так буйно ростете, зібрались повстанці – члени Української Повстанської Армії (УПА). При моєму пні збудували вівтар і прикрасили його зеленим чатинням. Священик відправив Службу Божу, а потім покropив свяченою водою і промовив притишеним голосом. Я його добре чула.

“Дорогі вояки Української землі! Благословляю вас на велике діло. Ідемо в бій за волю України. Вороги підходять. Вже досить близько. Вони хочуть збезчестити наше ім'я. Ми мусимо боронити нашу землю, як боронили її наші батьки і діди. Хоч у нас нема великих гармат, ні сталевих танків, але наші груди твердіші, ніж усі панцери, бо в них б'ються наші серця. Ідїть з Богом і вертайтесь як переможці!”

І вони пішли. Бій був там, де сонце кидає своє червоне проміння перед заходом. Гули там громи, щось страшно тріщало, було чути крики і стогін людей. Страшно було, дуже страшно ... Коли стемніло, блискали страшні блискавки. Дерев валились на землю. А вони там були і не злякались. Були обірвані, обпалені, позав'язувані білими платками з червоними плямами. На ранок усе притихло. Вони вернулись і принесли одного друга та поклали його

Рис. Д. Наулко.

коло вітваря. Він був ще молодий. Я його бачила. Він не рухався. Тоді два вояки почали копати яму, а коли скінчили, поклали в неї цього юнака. Всі стали на коліна і молились, потім кидали грудки землі на гріб. Як насипали могилу, зарівняли її і накрили чатинням. Старшина дав наказ до відходу. Цей у могилі остався сам, як його батько підо Львовом у 1918 році.

Я берегла сон юнака. Берегла могилу від холодних вітрів та від палючих променів сонця. Берегла від злих людей. Тепер передаю її вам. Бережіть і опікуйтеся нею так, як я нею опікувалася. При нагоді перекажіть це українським дітям. Чи ви все чули і чи все зрозуміли? Ш-ш-ш-ш ...

– Все чули і все зрозуміли ... Все виконаємо, бабусю, – відповіли молоді ялинки.

Вітер сильно загудів. У лісі затріщало поломане гілля. Верхівки дерев гнулись на всі боки. Небо зовсім потемніло. Густі хмари важкими клубами налягли на верхи гір. А ялиці шуміли безперестанно: ш-ш-ш-ш ...

ПРИВІТАННЯ ІЗ ЗИМОЮ

Зима:

Я холодна є Зима,
В мене милости нема,
Я на людський біль німа,
Не благайте – все дарма!

Хлопчик:

Ми, хлоп'ята ...

Дівчинка:

І дівчата ...

Обоє:

... Взулись в теплі чоботята,
Теплі взяли кожушки,
Закрутились у хустки,
Вийшли Зиму зустрічати.

Зима:

Ей, глядіть! Я землю всю
Білим снігом притрушу.

Дівчинка:

Снігом нас не налякати!
В нас для снігу є санчата.
Гей, з гори, з гори з'їжджати
Будем, хлопці і дівчата!

Зима:

Дід Мороз усі квітки
Заморозив на кістки.
В личко вміє він щипнути,
Бо в Мороза серце люте.

Хлопчик:

Наші личка теж і в лють
Все рум'янцями цвітуть.

Зима:

Я сердита, я весь світ
Закую в холодний лід.

Дівчинка:

На ставку, на ковзанах
Я долину, мов той птах.

Хлопчик:

На ковзькому там льоду
Всю забудемо біду.

Зима:

Я пошлю великий вітер,
Зажену вас в хату, діти!

Хлопчик:

Не злякає вітер твій,
Невидючий буревій.
Він, хоч холодом і тне,
В хату нас не зажене,
Бо їзда, і біг, і рух
Гріють краще, ніж кожух.

Зима:

Бачу, що програла я –
Замала снага моя:
Замиримся краще, діти,
Хочу з вами в згоді жити!
Я обсіплю вас зірками,
Срібляними сніжинками,
Задзвоню я вам дзвінками,
Небом блиски розіллю,
І гуляти буду з вами,
Бо відважних я люблю!

ХЛБИНА З ШИНКОЮ І СИРОМ

- 1 горнятко теплої води
- 2 торбинки сухих дріжджів
- ¼ горнятка муштарди (гірчиці)
- 2 ложки цукру
- 2 ложки масла (маргарини)
- ¼ чайна ложечка солі
- 3 ½ до 4 горняток борошна
- 3 горнятка (1 фунт) посіченої шинки
- 1 горнятко (4 oz.) натертого швейцарського сиру
- 1 слоїк (4 oz) посіченого червоного довгого перцю (піменто), без плину
- ¾ горнятка посіченого квашеного огірка

У великій нагрітій мисці змішати воду і дріжджі, додати муштарду, цукор, масло, сіль і досить борошна, щоб замісити м'яке тісто. Місити на стільниці 4-6 хвилин, розкачати на 15-10 інчів. Перенести тісто на бляшаний лист. Посипати одну третину (посередині навздовж) шинкою, сиром, піментом і огірком. Позатинати тісто від краю до начинки інч з обидвох сторін. Брати по одному затятому куску раз праворуч, раз ліворуч. Закладати їх напереміну на начинку трошки скосом, щоб закрити всю начинку і сформуванати хлібину.

Накрити і залишити в теплом місці хоч на півгодини, щоб подвоїлося.

Змастити яйцем та пекти приблизно 35 хвилин в печі, нагрітій до 375° F. Подавати тепле.

Лукія СТОЙКЕВИЧ-ГРИЦІВ

ПЕРЕКУСКИ В ДРІЖДЖЕВОМУ ТІСТІ

- 1 торбинка сухих дріжджів
- 2/3 горнятка теплої води
- 1 ложка цукру
- 1 чайна ложечка солі
- 1 горнятко конденсованої грибною юшки
- 1 ложка масла (маргарини)
- 3 ¼ горнятка борошна
- 1 горнятко посіченої вареної курки
- ½ горнятко посічених варених броколі
- ½ горнятка натертого сиру
- 1 чайна ложечка натертої цибулі

Розвести дріжджі з водою у великій мисці. Додати цукор, сіль, 1/3 горнятка юшки, масло і 1 ½ горнятка борошна; збити разом, щоб було гладке. Додати борошна стільки, щоб тісто було м'яке. Місити 6-8 хвилин. Вставити до чистої, змащеної олією миски, обернути тісто в мисці низом догори, щоб верх тіста був теж змащений олією. Накрити вологою серветкою та залишити в теплом місці, щоб піросло подвійно, приблизно 1 годину. Притиснути тісто кулаком, поділити на дві частини.

Начинка: Змішати курятину, броколі, сир, цибулю і решту юшки.

З половини тіста розкачати 10" кружок. На половину кружка наложити рівною верствою половину начинки, другою половиною кружка накрити начинку та зліпити краї. Те саме повторити з другою частиною тіста. Обидва півкружки перенести на змащений бляшаний лист, накрити, нехай росте одну годину. Видельцем притискати краї обидвох півкружків, щоб краще зліпити. Гострим ножом або ножицями зробити зверху кілька дірок. Верх можна змастити молоком.

Пекти приблизно 25 хвилин при температурі 375° F. Подавати теплим.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воєвідка-Слоневська

Марта Данилюк
Іванна Ганкевич
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марта Яросевич

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонден. секретарка
- англомова секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Христина Хомин-Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик — Нью-Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чікаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Лідія Закревська — член
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — заступниця
Христина Мельник — заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентаристка

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorrow
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Iwanna Hankewycz
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Corresponding Secretary (engl.)
- Treasurer
- Financial Secretary
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Marta Jarosewicz

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Jaroslava Mulyk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratyck — Chairwoman
Lidia Zakrewsky — Member
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

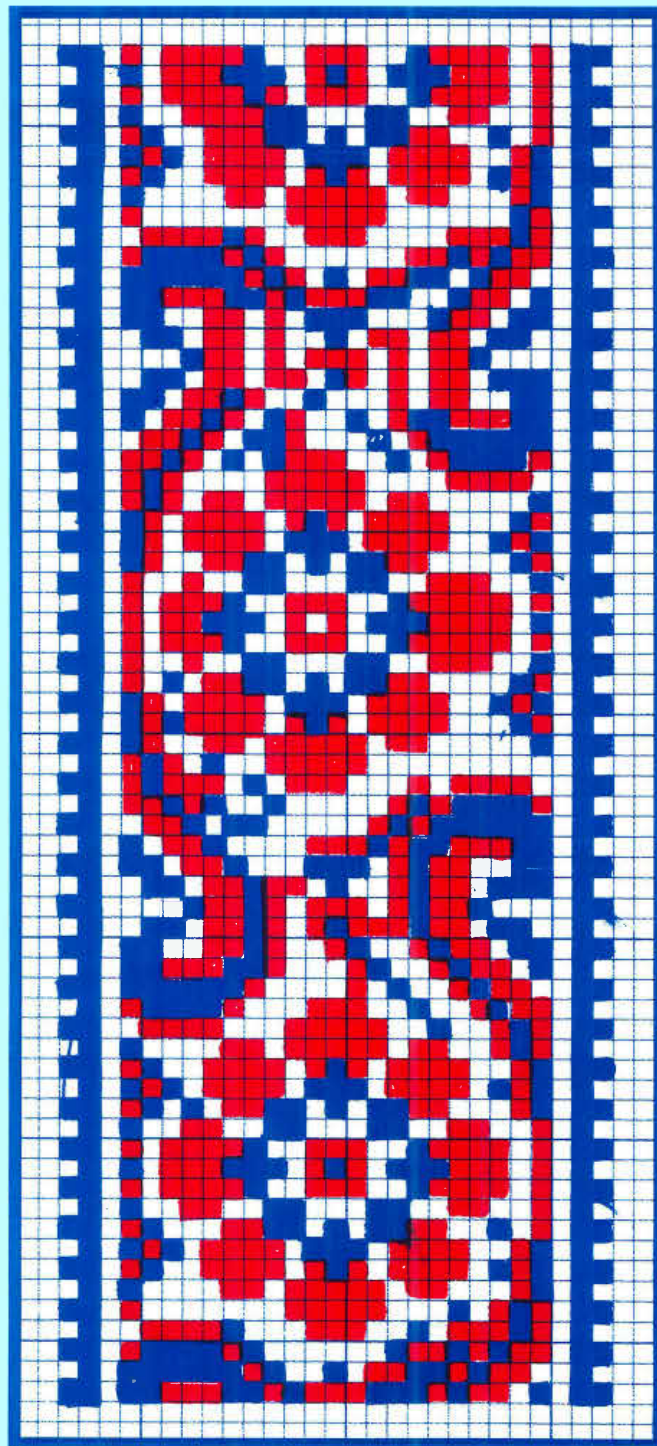
СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Село Соколівка, р-н Золочів, обл. Львівська.